

ELS DRETS DELS NENS ("Els drets dels nens.pdf") 2008, gener (Darrera actualització 2008-08-20).

Document fet de manera fortuïta, al coincidir el muntatge d'aquesta Web www.sistemaconceptual.org amb un embaràs molt pròxim, així com la coneixença d'un equip de professionals altament experts. Pot semblar una "extralimitació", però s'ha inclòs perquè és un bon **element integrador** i un bon **punt d'entrada** al coneixement, una entrada **motivadora**, atès que qualsevol persona es va iniciar en el coneixement de molt petit.

Tots aquests drets no han estat **mai integrats**, sempre es troben fraccionats (ONU/ UNICEF, OMS, UNESCO, ...), sovint expressats ambigüament, **poc explícitament**. Però sobre tot sempre han estat **formulats pels adults**, mai pels mateixos protagonistes, els nens. Tot això **s'intenta rectificar** en aquest escrit.

D'entrada, a la "**Presentació**" ja s'ha comentat el gran anacronisme de la nostra civilització, com és "**el gran desconeixement de com són els nostres propis processos de coneixement**". Això arrossega, a l'hora, a moltes **deficiències** en l'educació i en l'aprenentatge. Però paral·lelament també són freqüents els **equivocs** i/o la **ignorància** de processos molt més bàsics, **primaris***, com el **part** i/o l'**alletament** (i en general la higiene alimentària).

* Mal anomenats "primals".

El document posa de manifest la **complexitat** de la persona, de la seva formació i de la seva educació, i el criteri que aquest procés **mai s'hauria de trivialitzar** ni banalitzar amb receptes/ protocols/ currículums de qualsevol tipus, sinó que prioritant els **instints** (com el sentit comú en general i l'instint maternal/ paternal en particular), l'**expertitud** (que no tothom té) i les metodologies **interdisciplinàries**.

De fàcil lectura, per a una segona lectura més profunda es recomana llegir prèviament els tres escrits següents "**Què és la intel·ligència?**", "**Què és la conscienciació?**" i "**El kerigma del pensament**".

ADDENDES

Posteriorment (2008 juliol) s'ha afegit un informe sobre l'alletament per tres motius:

- constata el **bagatge científic** que hi ha darrera aquest escrit, en aquest cas els paràgrafs de l'alletament, amb innumbrables estudis, comitès científics i resolucions de la OMS/ WHO
- constata el ja esmentat baix nivell de coneixements sobre aquests temes, fins i tot per part d'organismes dedicats a la Salut;
- aporta un exemple, no habitual, de **responsabilitat** política i de les positives conseqüències que poden derivar-se.

També les referències a un recent article sobre l'alletament (Public Library of Sciences; Computational Biology; "**Emergent Synchronous Bursting of Oxytocin Neuronal Network**" de E. ROSSONI, J. FENG, et alii, 2008-08-18) perquè constata inequívocament el que **pressuposa** aquest escrit i altres d'aquesta Web, que el funcionament fisiològic se suporta/ gestiona en "mecanismes" simbòlics/ informacionals del tipus **(-M, +S)** tal com s'expressa en la primera pàgina que segueix ("Jo només entenc de les estructures d'informació que caracteritzen la vida, que són les genètiques, les hormonals/ immunològiques i les psíquiques"). Així s'entén, per exemple, que un nadó prematur s'engreixi més ràpidament i augmenti la probabilitat de supervivència si s'alimenta en braços i fent el "pell amb pell" amb una altra persona, que només intubat en una incubadora.

ELS DRETS DELS NENS

CUC

(1948 gener, data de la meua concepció,
traduït al llenguatge cultural-escrit l'any 2008)

QUÈ ÉS UN DRET?

Un dret és per definició un fet i/o un objecte **irrenunciable**, i en conseqüència que es pot **exigir**, sigui per un mateix o per una tercera persona. Un fetus, un nadó, un infant, un nen i àdhuc un jove, és incapaç d'exigir per si mateix segons els **complexos** convenis socials i judicials existents. Per això en aquest cas, han de ser terceres persones les que ho facin per ell.

EL DRET "ZERO", PREVI

MA MARE I LA MEVA CONCEPCIÓ

Exigeixo que ma mare **em desitgi**. I tingui **una alegria immensa** quan s'assabenti que soc aquí. Si no és així, la vida és massa complicada per començar-la malament, i aquest món, la biosfera, **no té capacitat il·limitada** de vides. Encara sóc molt petit, un projecte, i més val deixar el meu lloc a un altre que pugui tenir millors condicions.

Aquest és l'únic dret que no em correspon prioritàriament a mi, perquè la meua vida depèn –però sobre tot condiciona– també a ma mare. Per això exigeixo que ma mare pugui desprendre's de mi si no em vol.

Exigeixo que hi hagi garanties legals estrictes per a què cap persona i/o Institució pugui envair els drets de ma mare, a tenir-me si ella vol, a no tenir-me si ella no vol. No m'interessa viure sense el seu desig (i ella té el dret a no desitjar-me, perquè és el **seu** sentiment, un impuls **inconscient**), ni li desitjo que això li passi a ningú.

SUGGERIMENTS

A totes les persones i/o Institucions preocupades en aquest dret "zero" –és a dir, a totes les persones i/o Institucions que en el meu nom s'oposen al dret de ma mare a prosseguir o no l'embaràs– els suggeriria que s'oblidessin d'aquest dret que ens volen manllevar sense el nostre consentiment, perquè és l'únic dret no exclusiu meu, perquè **abans** és un dret de ma mare.

Sóc un gestor d'informació extraordinari. Ni quan sigui un adult, ni amb l'ajut d'un ordinador, faré quelcom similar. Ni menys encara ho podré fer tan bé, **sense equivocar-me**. Estic gestionant una informació de mil·lions de caràcters (els signes genètics del meu genoma que es diuen codons) milions i milions de vegades, tantes vegades i més com cèl·lules em componen, a mi i a la meua placenta. I amb una precisió increïble, tot degudament **coordinat** i al seu temps. Això si què és un miracle real.

Però això no és tot, perquè com "cordat" i com "cèfal" he creat un altre sistema d'informació encara **més potent versàtil i sofisticat** –la psique– amb el que, per exemple, coordino bilions i bilions de senyals per a bellugar simultàniament i coordinadament les sarcòmeres dels meus músculs que em permeten bellugar-me fins i tot dins ma mare. I als pocs mesos de l'embaràs, **rebre sensacions i respondre** a aquests estímuls com ho fa qualsevol adult.

Però en tota aquesta informació –innombrable, gairebé infinita– encara no he trobat això que els adults li diuen "ètica", ni "moral", ni "filosofia", ni "religió". Jo només entenc de les **estructures d'informació que caracteritzen la vida**, que són les genètiques, les hormonals/ immunològiques i les psíquiques.

En lloc de la preocupació per aquests conceptes que m'ensenyaran d'adult, ara que sóc petit els suggeriria **es preocupessin de tots els altres drets meus**, que són molts i **no els vetlla ningú**, com es veurà fàcilment (gairebé cap del centenar que seguirà està a les legislacions vigents). Són uns drets que sí emanen exclusivament i sense discussió de la meua persona. I que són plenament positius, que **no es contraposen ni entren en conflicte** amb cap altre dret fonamental d'algun altre. Només entren en conflicte amb la ignorància, amb vicis professionals i/o amb interessos comercials aliens al meu benestar.

També suggereixo que les anteriors persones i/o Institucions es preocupin que tots els homes-dona –i tots els homes-masclé– rebin la **informació i la conscienciació adequada per a prevenir** els embarassos imprevistos i/o no desitjats, que en això hi ha molta feina a fer ("Més val prevenir que guarir").

DRET 1, FONAMENTAL

Si fins ara ma mare no s'ha sabut cuidar, no podem fer marxa enrere i canviar-ho. Però si ma mare em vol tenir, si més no, **en endavant**, exigeixo que ma mare **conegui i respecti** tots els meus drets que seguiran. I tanmateix, qualsevol altra persona i/o Institució.

TOTS ELS ALTRES DRETS SOBRE ...

- 2 L'EMBARÀS
- 3 L'EMBARÀS, EL PART, L'ALLETAMENT, L'EDUCACIÓ, ...
- 4 EL PART
- 5 LA IMPROMPTA. EL VINCLE
- 6 ELS INSTINTS I L'ALLETAMENT DELS MAMÍFERS. LA NUTRICIÓ, EL CREIXEMENT
- 7 LA PERCEPCIÓ
- 8 LA PSICOMOTRICITAT I L'EQUILIBRI
- 9 LA CONSCIENCIACIÓ
- 10 LA INTUÏCIÓ I LA INTEL·LIGÈNCIA
- 11 L'EDUCACIÓ

2 ELS DRETS DE L'EMBARÀS

Exigeixo que ma mare, porti una vida sana, que només prengui aliments, **cap droga** (alcohol, tabac, àdhuc cafè*, ..., ni òbviament, qualsevol altra droga actual o sintètica).

* És d'ignorant, de manca de sentit comú, però sobre tot de **manca d'instint maternal**, negar les greus contraindicacions de l'alcohol, del tabac, ... i no diguem de qualsevol altra droga o al·lucinogen. Però fins i tot sembla demostrable que dosis diàries de cafè superiors a 200 mil·ligrams [2 cafès] doblen la incidència d'avortaments en els primers mesos d'embaràs (del 12.5% al 25%). Si calculem el nombre d'embarassades que prenen cafè en aquestes quantitats, poden resultar, només per això, un nombre gens significatiu d'avortaments en relació amb les interrupcions voluntàries de l'embaràs. Si afegim els presumibles avortaments deguts a l'alcohol, al tabac, ..., però sobre tot els efectes negatius encara que no s'arribi a produir l'avortament, tenim prou problemes reals i indiscutibles com per a preocupar-se en quelcom tan discutible com negar a les dones el seu dret a prosseguir o no l'embaràs, si més no, en els seus inicis.

Exigeixo que per les meves necessitats la nutrició, la nutrició de ma mare sigui l'**òptima**. Des de fa 100 MAny ("M": abreviació de **milió**) la meva placenta* ja sap agafar millor que ningú el que em convé, del que troba a la sang de ma mare. Exigeixo que s'assessori a ma mare sobre la seva **dieta òptima**. Aquesta informació, conjuntament amb els seus **instints sobresensibilitzats** per l'embaràs (els **incorrectament** anomenats "capricis d'embarassada") permetrà que la meva placenta tingui a la seva disposició tot el que em cal, evitant la meva medicalització prematura, perquè serà automàtica si es medicalitza ma mare (amb antibiòtics, fàrmacs qualssevol, fins i tot vitamines, ...).

* La placenta es forma a partir del meu embrió, la seva identitat genètica em pertany a mi, no a ma mare.

Exigeixo que ma mare sigui tractada com una persona sana, o millor, com una persona sana i en uns moments de **plenitud extraordinària**, tan extraordinària que **cap** home-masclé mai podrà assolir una plenitud similar.

La tecnologia ha assolit nivells tan alts com que amb **una sola** ecografia, al quart mes d'embaràs, es pugui observar amb detall la meva **normalitat anatòmica** (inclòs el meu sexe si es vol conèixer), i combinadament amb un simple anàlisi de sang, **determinar el risc de malformacions** que no desitjo a ningú, com el síndrome de DOWN, l'espina bífida, ... Un exemple d'intervenció raonable, altament diagnòstica però mínimament invasiva.

Exigeixo que se'm tracti com una persona sana, atès que **encara no sé què és la malaltia**.

Exigeixo que **no estressin** ma mare amb una pluja de proves/ cribatges que difícilment detecten res, però que tenen com efecte secundari cert l'**espantar-la**, no permetent-la estar relaxada, ni gaudir plenament, tot el que disminueix la qualitat del meu embaràs i del meu part.

Exigeixo que la tecnologia –que per a això està– s'utilitzi **adequadament**, de la manera **més iniqua i menys invasiva/ agressiva**. Exigeixo que es formi adequadament als professionals que la utilitzen i que estiguin a l'alçada dels extraordinaris coneixements científics (matemàtics, físics, químics, biològics, ...) que han possibilitat aquesta tecnologia.

Exigeixo dels professionals mèdics que segueixen l'evolució de l'embaràs de ma mare, els **suficients coneixements de fisiologia placentària per a no confondre les malalties estrictes amb les necessàries respostes fisiològiques transitòries/ compensatòries de l'embaràs**, com la hipertensió gestacional, la dilució sanguínia (incorrectament anomenada –pel que ja s'ha dit– “Anèmia”), les modificacions glucèmiques (incorrectament anomenades –pel que ja s'ha dit– “Diabetis gestacional”), ...

Exigeixo que s'apliqui arreu i estrictament la “Regla dels deu dies” –**no fer cap radiografia*** a cap dona fèrtil com no sigui en els primers deu dies del cicle menstrual– no sigui que quan es faci ja m'hagin concebut sense que ma mare ho sàpiga encara, i jo estigui en els moments de **màxima radisensibilitat***, en els que qualsevol irradiació ionitzant em podria ser de funestes conseqüències.

* En relació als fenòmens característics de l'element químic “Radi”, no de la “Radio”.

Exigeixo que ma mare **faci exercici**, que tingui un cos **sa i tonificat**, que **prepari especialment** la pelvis i el perinè per l'extraordinari moment del part, quan jo neixi.

El caminar, especialment per la platja, la braça de la natació, ... es poden fer fins el mateix moment del part. Si ja es té l'habilitat abans de l'embaràs, la tècnica del pas de patinador de l'esquí nòrdic en pistes fàcils és –tot i que sorprengui– un **extraordinari exercici per a la pelvis** de ma mare, i d'un agradable **bressoleig/ agombolament per a mi**.

Exigeixo que algunes vegades ma mare em dediqui en exclusiva **aquests sorolls tan estranys que fa sovint**, sorolls que són el primer en sentir perquèestic **a tocar** dels seus pulmons (és a dir, que parli amb mi a més de parlar amb els altres). No entenc un borrall del que diu, millor dit, no sé ni perquè fa aquests sorolls

(encara falten uns quants mesos per a que descobreixi el llenguatge cultural humà) però **m'agraden molt**. Sempre són els mateixos, ja me'ls sé de memòria (d'aquí a uns anys me'ls presentaran a l'escola amb el nom de "fonemes"), però són harmoniosos, els **distingeixo** i els va encadenant de maneres diferents (és a dir, allò que els adults li diuen "llenguatge matern", però s'equivoquen totalment, perquè si no sé ni que és el llenguatge ¿com li poden dir "llenguatge"?; li haurien de dir "semiologia materna").

3 ELS DRETS COMUNS DE L'EMBARÀS, DEL PART, DE L'ALLETAMENT, DE L'EDUCACIÓ, ...

Exigeixo que ma mare aflori/ recuperi el seu **instint maternal**, per sobre de qualsevol costum cultural, creences religioses i/o dinàmiques socials i professionals. I que si li costa o no en sap prou, que hi hagi **garanties socials per a que se l'ajudi a fer-ho el millor possible** perquè la seva funció és insubstituïble.

Exigeixo que el meu pare aflori/ recuperi el seu **instint paternal**, per a ajudar-me a través de ma mare. Exigeixo que el meu pare, atès que **no pot fer una altra cosa**, es desvisqui per a **garantir** que es donin totes aquestes exigències, ajudant i donant **tot el suport** que necessiti ma mare.

Exigeixo que si el meu pare no desenvolupa el seu instint paternal, hi hagi **garanties socials fins que em pugui valer per mi sol** per a que no m'interfereixi en el bon procés d'embaràs, part, alletament i educació. Exigeixo que es tingui en compta que els homes **-inconscientment-** se senten inferiors i acomplexats per l'extraordinària capacitat creativa de la dona, el que contraresten vivencialment/ socialment amb la necessitat de crear -el que ja va bé-, però també amb la necessitat de controlar i dominar l'entorn -el que seria nefast si es **projecta** en ma mare- intentant inhibir-se de la meva gestació i/o ridiculitzant els instints maternals de ma mare, per a que ell se senti menys ridícul, menys impotent.

En societats com la nostra, marcadament **masclista, intolerant, envejosa**, ignorant del cos i **insana** (corporalment i mentalment), l'embaràs d'una dona -molt més encara si vol portar-lo saludablement i no medicalitzat- acostuma a ser motiu de tot tipus de **projeccions i agressions** psicològiques, siguin explícites o subtils, per a impedir-li. Projeccions i agressions del marit, però també dels propis pares, d'altres familiars, ... I el que és doblement greu, de molts professionals sanitaris. **Exercicis en grup com el ioga, o el zen, o qualsevol preparació col·lectiva al part i al post-part -a part dels seus beneficis directes- permeten les interrelacions entre les dones prenyades i/o lactants. Això és de vital importància per a dones -moltes- que pateixen les anteriors circumstàncies, perquè poden rebre informació, però sobre tot suport i solidaritat, fent-les viure un embaràs i una criança amb més plenitud i confiança.**

Exigeixo que **no em sobreprotegeixin** perquè no sóc cap invàlid, tinc unes potencialitats extraordinàries. Vull poder **créixer i arribar a ser autònom**, a no dependre de ningú, ni -sobretot- dels meus pares. Que abans d'ensenyar les absurditats del Quijote, tothom conegui el poema "**Els teus fills**" de Kahlil GIBRAN.

4 ELS DRETS DEL PART

Exigeixo, com a mínim, el compliment estricte de les "**Recomanacions de l'OMS sobre el part**"* de 1985. Com a Catalunya són **ignorades i incomplides reiteradament**, exigeixo que el Parlament de Catalunya, urgentment, les incorpori com a Llei d'obligat compliment i **penalitz**i a qualsevol persona que impedeixi el seu compliment.

* Bàsicament:

1. Que **no** es consideri l'embarassada com una malalta.
2. Que es faciliti la **participació activa i plenament conscient** de la dona en el seu part.
 - Respectant la **posició** que esculli per parir
 - Respectant el **temps** de la dilatació i l'expulsió
 - Que **no s'administrin anestèsics ni analgèsics** si no està plenament justificat
 - Que **no** es practiqui episiotomia si no està plenament justificada
3. Que durant el part la dona pugui estar acompanyada de la parella i una altra persona de la seva confiança, i que es respecti la seva intimitat.
4. Que després del naixement
 - **No se separi** el nadó de la mare
 - **No** es talli el cordó umbilical fins que deixi de bategar
 - **No** se li practiquin les manipulacions tradicionals
 - El bebè **s'alleti durant l'hora següent**, i **sense horaris ni restriccions**.

(Resum extret i adaptat de <http://viureenfamilia.lesrevistes.cat/ct/Cos/EdicioBotons:Articles2>)

L'embaràs de **més alt risc** és al que s'arriba -o s'afavoreix- amb **rigidesa**, amb **falta de relaxació**, amb **inseguretat** i amb **manca d'autoestima** de la dona embarassada. Molts parts normals i encaminats a reeixir, es torcen i **esdevenen traumàtics per interrompre/ alterar el procés natural**. Tot això s'evita amb l'adient informació i preparació pel part, i professionals adients.

La pilota **permet** ma mare parlar, llegir, veure la "tele", escriure, ... còmodament, i a la vegada movent la pelvis amb un balanceig que, a més a més, **m'agombola**. A partir d'aquí, qualsevol preparació més específica és la **millor garantia** d'un bon part.

Exigeixo néixer quan vulgui, quan toqui, i això **només ho sé jo** (i en els darrers moments, ma mare). Exigeixo que hi hagi garanties legals estrictes per a què **cap persona pugui decidir** en lloc meu quan haig de néixer, quin dia i/o a quina hora, ni menys encara si és per les seves conveniències personals, perquè se'n vol anar a dormir, perquè el cap de setmana vol anar-se'n, perquè a la tarda té consulta amb altres mares, ..., sigui pel que sigui. Per una vegada a la vida que neixo, i tan important com diuen què és la vida, **no entenc** que en el meu propi naixement jo sigui **l'únic que no puc decidir**.

Exigeixo néixer on vulgui ma mare, **on i com** se senti millor i més còmoda (i així el part serà millor), i que sigui degudament informada de totes les possibilitats per a que pugui escollir la que més li convingui.

Exigeixo que no se'm discrimini per la Seguretat social, a mi i als meus pares, no pagant el nostre part per voler-lo fer a casa, que d'altra banda és **el lloc més adient** i on s'ha parit sempre. Això és totalment independent de disposar d'uns serveis sanitaris adients i fàcilment accessibles, si el part es complica, complicacions que apareixen només en un percentatge **mínim** i quan s'interfereix en la capacitat de parir de la mare i/o si no se la prepara degudament.

Exigeixo néixer, o el que és el mateix, que em pareixin com sempre ha estat. Els meus pares, els meus avis, els meus besavis, ..., diversos **milions de generacions d'avantpassats** han nascut així i els fills i les mares ja sabem com s'ha de fer, és un procés massa complicat per conèixer-lo al detall i **massa arriscat suplantar-lo**. És un **procés fisiològic** -en conseqüència **totalment natural**- que està **tot**

perfectament escrit en el nostre codi genètic des de fa milions d'anys, un codi genètic que tot just ara els homes han descobert, i ja saben seqüenciar, però els resta **molts anys** per a entendre plenament.

Exercicis específics per a la pelvis, que ma mare pot fer en qualsevol indret de casa.

Exigeixo que ma mare hagi estat **degudament informada i instruïda** perquè allà on no arriben els seus coneixements instintius, faci el més convenient per a dilatar i parir-me sense més complicacions. Exigeixo que es formi a persones –ma mare s'estima més que siguin dones– que l'ajudin en aquest moment tan transcendent per a mi. Que li ensenyin a controlar les intenses sensacions del part per a que no les percebi com dolor sinó que com les necessàries fases d'un procés extraordinari, un dels moments més extraordinaris que pot viure l'ésser humà, però només les que són dones.

Ho exigeixo també perquè la por estressa, i l'estrès i la por produeixen crispació i **rigidesa, el pitjor** que requereix un part i que està en **l'origen de gairebé totes les complicacions** que apareixen. *"Por la herradura ... se perdió el Reino"*. A l'inrevés, la informació dona **confiança i seguretat, relaxa**, les millors garanties per a que un part vagi com ha d'anar, bé.

Exigeixo que es formi a persones –ma mare s'estima més que siguin dones– que sàpiguen manipular-me, si cal, per a que el meu part no tingui complicacions. Que em sàpiguen donar la volta al final de l'embaràs si encara estic de natges, és a dir, de cul, i/o que tornin a haver expert/es en parts de natges. Que sàpiguen lliurar-me del cordó umbilical si em pot crear problemes, etc., etc., etc. Saber fer tot això sí que és "tenir manetes" i digna d'admiració, tot el contrari d'anar **tallant a "lo bruto" músculs i nervis**.

Exigeixo **experimentar les contraccions** de ma mare durant el part, perquè **estimulen el meu reflex respiratori i estimulen el meu instint de succió**, instint que seria molt més feble si s'anestesiés ma mare.

Exigeixo **totes les condicions i els recursos** que facilitin el meu part i molt especialment disposar d'una **banyera d'aigua calenta (37°C)** per si ma mare es vol relaxar durant les contraccions i a la vegada estovar encara més el seu perinè. I potser, parir-me sota l'aigua, que és molt guai.

Exigeixo que ma mare pugui dilatar i parir-me **com millor li demani el seu cos**, mai tombada a un llit que és l'única posició fisiològicament i posturalment/psicomotricialment inadequada –només còmoda per a qui "observa" el part–, i que **cap dona** pren espontàniament. Així jo **patiré menys i menys temps**.

Exigeixo no patir durant el part, i per això necessito que m'arribin les endorfines de ma mare, **que no li impedeixin generar-les** donant-li oxitoxina sintètica. Aquesta oxitoxina sintètica és més difícilment reconeguda pel cervell de ma mare i no reacciona com cal, no generant adequadament **les substàncies** (hormones, ...) **que jo necessito** per a sortir de ma mare. Ja he dit al començament que **res de drogues**, el cos de ma mare **ja sap perfectament** les que necessito.

Exigeixo que en el naixement se'm respecti com a persona (¿en que quedem, ho sóc o no?), que no se'm tracti com un animal de laboratori. I ja que no puc donar el meu consentiment perquè encara no sé parlar, que ningú me'l manllevi. Si no el puc donar, **ningú pot tenir el meu consentiment per a experimentar**

amb mi. ¿No hi va haver prou amb la "Talidomida"? Exigeixo que no s'administrin drogues (a ma mare i indirectament a mi) mentre no es pugui demostrar inequívocament que això no predisposa a la **drogoaddicció** d'adults (i sembla que tot el contrari, !!que podria ser que sí!!). Exigeixo que no s'administrin sedants (¿una nova versió de la "Talidomida"?), mentre no es pugui demostrar inequívocament que això no predisposa a l'**autisme** (i sembla que tot el contrari, !!que podria ser que sí!!).

El ioga, el zen, ... degudament realitzats, introdueix a la "meditació", però no a la mental d'occident sinó que a la corporal d'orient, introdueix a la **conscienciació del propi cos**, a la **conscienciació perineal** i a la **conscienciació respiratòria**. Ajuda a aprendre a **relaxar-se**, que és la **millor garantia** per a que el part reïxi, amb el major gaudi/ satisfacció i el menor risc/ detriment.

Com a qualsevol persona adulta, exigeixo que **no se m'apliquin eines de tortura** durant el part, ferros o aspiradors, que són extremadament agressives, doloroses i deformats, i que poden produir-me **efectes patològics permanents**, somàtics però sobretot **psíquics**. Exigeixo, com ja s'ha exigit abans, que durant tot l'embaràs s'hagi **preparat adequadament** ma mare –que té unes **extraordinàries capacitats** de parir-me **tot i que ni s'ho imagina**– per a evitar qualsevol temptació d'utilitzar-les i/o de fer una cesària innecessària i a més a més inconvenient. És clar que ningú pot obligar a un nen que toqui el violí o que s'entreni per a saltar amb perxa, o tampoc a un adult que corri la marató. Però si ma mare m'ha acceptat, jo sí tinc el dret a exigir-li que es prepari conscientment per a **parir-me, a mi**. Per a intentar evitar-me les drogues, els fórceps, o pitjor, una cesària.

Exigeixo que **ningú**, ni tan sols ma mare, intenti evitar el meu naixement/ part plenament natural, llevat els casos excepcionals –un percentatge mínim si no s'interferís en la capacitat de parir de la mare i/o si se la preparés degudament– que hi ha un risc cert i inevitable per a mi o per a ma mare. Exigeixo no néixer per cesària, que entre altres **contraindicacions** augmenta el risc de la meua **mort sobtada** (alguns estudis afirmen que la triplica), **disminueix la fertilitat** posterior de ma mare, pot arribar a **inhibir el creixement** de la següent placenta i, en resum, **augmentar les probabilitats d'avortament en un embaràs posterior** de ma mare, és a dir, d'un germà meu. I **no se sap encara** quins efectes negatius pot tenir en la salut i/o en el comportament dels adults que han nascut així.

Exercicis aparentment inadequats –sempre fets degudament, progressivament i tenint en compte l'estat i les limitacions de la dona prenyada– milloren l'**autoestima** de la dona i la **confiança en el propi cos**.

Exigeixo que hi hagi **garanties legals** i estrictes perquè cap persona pugui impedir el meu naixement/ part plenament natural. I a totes aquelles persones obsessionades en interferir en els drets de ma mare a tenir-me o no quan només sóc un projecte d'ella i totalment dependent d'ella, els suggereixo que es preocupin de vetllar per aquest dret, perquè evitaria moltes morts derivades de les cesàries, però no la mort d'un projecte sinó que d'una persona desitjada i ja plenament formada.

Si sóc un d'aquests casos excepcionals que el part podria suposar la mort de ma mare o meva, o tenir greus conseqüències, exigeixo que **en cap cas es programi el part** i que es faci la cesària **després que** ma mare hagi començat les contraccions, per a que jo **pesi el màxim**, per a que **s'estimuli el meu reflex respiratori** i per a que ma mare **estimuli** els seus pits i m'alleti **quan abans**. En un altre cas tot apunta a **un començament nefast**, seré un prematur, amb necessitat de reanimació, amb immaduresa pulmonar, aïllat i separat de ma mare, sense estímuls, sense llet, ..., i qui sap si amb la mort com destí.

Si tinc la desgràcia de néixer prematur, està molt bé que no em treguin l'ull de sobre, però això és molt poc, no m'ajuda gaire, més aviat gens. A part d'alimentar-me, exigeixo, que tothom* es desvisqui per a que no deixin d'estimular-me i tocar-me (el "**pell amb pell**"), per a **evitar la meva mort sobtada**, per a **compensar el dèficit** de les darreres setmanes d'embaràs normal, per a que **maduri** la meva psique, ... Exigeixo que se'm bany **reiteradament** i prolongadament en aigua calenta, amb ma mare o, si no pot, amb el meu pare, tal com encara hauria d'estar en el ventre de ma mare (**aquateràpia**). Exigeixo, tanmateix, que es faci tot el possible per a rebre la llet de ma mare, calostre inclòs, **tan aviat sigui possible**.

* Per exemple, les persones i/o Institucions que pretenen envair els drets de les mares, ja esmentades al Dret "zero".

5 ELS DRETS DE LA IMPROMPTA. EL VINCLE

Exigeixo que la **imprompta** (el **vincle**, l'**alletament**, les primeres "paraules" del **llenguatge corporal de ma mare**, la **generació** de la meva flora bacteriana intestinal, ...) **maduri**, **reforci** i **estengui** els meus instints, el que és encara **més important** que en els altres mamífers perquè naixem **molt més immadurs** que ells (perquè pel volum del cap, no podríem sortir de fer-ho gaire més tard).

Exigeixo que els professionals del part no confonguin les bones condicions higièniques necessàries en un part –evitar la **contaminació externa**, el que produïa les **febres puerperals**, causa descoberta per Ignazius SEMMELWEIS tot i que els seus mateixos col·legues li van **amargar la vida** fins que no els va quedar més remei que acceptar-lo– amb els **equilibris immunològics i bacterians** de ma mare i/o meus. Més concretament que els meus budells són **asèptics**, en conseqüència **inútils i indefensos**, i necessiten "infectar-se" convenientment del que serà la meva flora bacteriana, especialment a través del calostre, però també dels excrements de ma mare en el moment del part, de la seva suor a l'alletar-me, ..., tot el que m'impedirà començar malament, amb diarrees, indigestions, mals de panxa, ...

Exigeixo que al néixer **no em separin ni un segon** de ma mare –**pell amb pell**– per a **no perdre el vincle** creat en nou mesos de sentir-la al meu voltant i alimentar-me de la seva sang. Necessito identificar-la amb la mare que a partir d'ara tindrà **des de fora** (vincle **sensorial tàctil-auditiu**). I que ma mare tampoc es desvinculi de mi, perquè encara la necessito moltíssim. Que em segueixi sentint com una part d'ella mateixa. No vull que sigui ma mare perquè cal, racional, per obligació, perquè tinc dret a una mare, sinó perquè m'estima i **no pot evitar-ho**. Que sigui ma mare per instint (el preuat i fort "**instint maternal**").

Exigeixo que al néixer no em separin ni un segon de ma mare per a percebre el seu olor intens i les nostres desbordants hormones: el vincle hormonal –que s'afegeix a l'anterior–, perquè mai tindrem un nivell més alt d'hormones, llevat un altra part d'ella o meu quan sigui gran si soc dona. Vull **garantir** que ma mare no es desvinculi de mi, perquè encara la necessito moltíssim. I els vincles racionals i/o els que són per obligació social, **a vegades fallen**. Vull que sigui ma mare perquè **no pot evitar-ho**. Que sigui ma mare per **sintonia hormonal** i per instint (el preuat i fort "**instint maternal**").

6 ELS DRETS DELS INSTINTS I L'ALLETAMENT DELS MAMÍFERS. LA NUTRICIÓ, EL CREIXEMENT

Exigeixo exercir el meu dret més bàsic després del dret de la vida. El que caracteritza la meua espècie i la de totes les espècies amb les que estic emparentat des de fa més de 100 milions d'Any, és a dir, tots els mamífers. Exigeixo **exercir l'instint d'alletament i succió**, perquè si no l'exerceixo de seguida el puc perdre en poques hores i ja començaríem malament, seria la meua primera repressió i d'efectes greus (greu per la meua **autoestima** i greu per la meua **immunització**).

Encara manquen més de 3 000 dies (10 anys) per a que assoleixi el nivell del mètode i construeixi els meus primers **raonaments**; encara em manquen 700 dies (2 anys) per a assolir el nivell dels conceptes virtuals/ compostos i començar a **parlar**; encara em manquen 350 dies (1 any) per a aguantar-me dret i començar a exercir el meu **equilibri bípede, caminant**; o per a que em comencin a sortir les primeres **dents**; encara em manquen 100 dies (3 mesos) per a reconstruir adequadament i **veure**, les imatges que miro.

Però en uns minuts i una vegada refet dels intensíssims moments del part, **ja sé** què necessito, **ja sé** què haig de fer, **ja veig** on són els foscos mugrons de ma mare, **ja sé** com haig de bellugar-me, reptant, per a anar-hi. I, finalment, **ja sé** com haig de menjar el "manà" de la seva primera llet, el calostre, per a preparar els meus budells. Si no m'impedeixen fer-ho, el meu **primer** acte i el meu **primer** record –el que **més** afecta i **més** condiciona– serà de la meua capacitat de **poder fer coses extraordinàries sense gairebé recursos i tot sol**.

Exigeixo estar tranquil·lament a sobre de la panxa de ma mare, exigeixo el "**pell amb pell**", sense **que ningú em vingui a empenyar**, per a que pugui **anar a buscar jo solet** els seus pits, els seus foscos mugrons, començant pel que jo vulgui, el de la dreta o el de l'esquerra (¿quin adult permet que li diguin el que ha de menjar?). Tot seguit, agafar-me al seu mugró i que el pugui succionar còmodament (perquè, a més a més, si no m'ho facilita, si no li diuen com ho ha de fer*, acabaré fent-li mal i perdrem tots).

* Si l'instint de mamar es perd en poques hores, s'entén que l'instint de com donar de mamar encara sigui més precari, pràcticament inexistent entre els mamífers, tot i ser la seva característica.

Exigeixo poder succionar **mirant als ulls de ma mare**, per a **comunicar-me** amb ella, amb **comoditat**, sense que m'encastin el meu cap contra els seus immensos pits, tal com a un adult li **molestaria** si li encastessin el cap a la sopera o la safata del menjar.

Exigeixo poder succionar tot el calostre, per a què m'immunitzi, a més a més de potenciar la meua flora bacteriana. Ho exigeixo per a evitar les indigestions, les diarrees, ... per a no posar-me malalt, ... Vull que el meu cos, què és molt savi, **apregui a defensar-se per si sol**, amb les eines immunològiques que em pot donar ma mare i ningú més, perquè arrossega l'experiència de més de 100 milions d'Any. Vull ser **autònom**, condició bàsica de la salut. Vull evitar l'imparable **cercle viciós** de medicalització progressiva, de **vacunacions indiscriminades**, de dependència, de **falta d'autonomia**, de **manca de salut**, ... I a la vegada, succionant, ajudaré que la matriu de ma mare es contregui **abans i correctament**, i que recuperi el seu cos tal com era abans de engendrar-me.

Exigeixo que després de néixer **no em portin a la presó**, allò que li diuen "Nursery", on s'aïlla al nadó **separant-lo del seu medi natural**, la seva mare, el seu tacte (el "**pell amb pell**"), la seva veu, la seva escalfor, la seva olor. **Ni tan sols** per a que em facin un sol "test"/ diagnòstic, per important que es consideri, perquè **me'l poden fer igualment a sobre de ma mare**, i molt millor, unes quantes hores després. És ben simple: que no em facin anar a cap lloc, que vingui qui ha de venir, que per això el paguen.

Una vegada he exercit el meu dret mamífer bàsic de mamar per primera vegada –i un dret mamífer és de **molt més rang** que un simple dret humà–, que **ja ho se fer**, que **em respecto**, exigeixo que em deixin tranquil i no m'emprenyin en unes quantes hores. Estic esgotat, **exhausta**, de tantes hores i **tan intenses de sensacions i d'emocions extraordinàries**. Necessito **descansar i refer-me**. D'una altra manera em posaré a plorar, encara m'esgotaré més i ja començarem malament. He trigat 9 mesos en sortir, així que ara ja no ve de tres o quatre dies més, pel que els meus avis (els pares de ma mare i els del meu pare), els meus oncles, els meus cosins, les amistats de ma mare i les seves companyes de feina, les amistats del meu pare, els veïns, ... s'hauran d'esperar un mica (i mentre, per a que ningú es posi nerviós, que el meu pare els enviï la meva foto per correu electrònic, que ara està molt de moda).

Exigeixo que ma mare **m'alleti**, si més no, el primer any de vida. Exigeixo que a la Seguretat social hi hagi **doules** que **ajudin i assessorin** ma mare. Exigeixo que si tots dos estem d'acord, podem fer-ho fins que vulguem. Vull garanties d'estar ben alimentat i fort orgànicament. No vull estar **inflat i feble com un nadó de "papillas"**, no vull que se'm predisposi a tenir la malaltia de **l'obesitat** per la resta de la vida.

Exigeixo que es respectin les recomanacions de l'OMS/ WHO, Codi de 1981 (WHA 34.22), sobre la conveniència de l'alletament maternal, recollides per diverses Lleis Comunitàries i Estatals.

Exigeixo **exercir el sentit de la gana** per a arribar a **tenir-ne consciència**, per a **aprendre** a saber "quan" menjar i després, "què" vull menjar, què necessita el meu cos. No el que volen vendre a ma mare altres persones alienes com els fabricants de "llet maternal".

Exigeixo ser jo qui determini la **quantitat de mamar (durada de la mamada i/o intensitat)**, la **freqüència i el pit o els pits**, per així regular instintivament la meva **dieta òptima** (líquid, greixos, hidrats, ...). És a dir, mamar "a la carta" (i soc jo el que llegeixo la carta i escollo).

Exigeixo que ma mare em pugui donar el pit quan calgui, a qualsevol lloc, i si ha de ser un lloc amb gent, que ens deixin tot lo tranquils que sigui possible, **que no interfereixi ningú**. Exigeixo que hi hagi garanties legals estrictes per a què cap persona ni/o Institució menyspreï, dificulti, desaconselli o pretengui escurçar el meu període d'alletament. És prou sabut que els rics tenien més cura de les "dides" que de qualsevol altra persona de la família, perquè **un disgust els hi podia tallar la llet**.

Quan ja no prengui la llet de ma mare (!quina pena!) exigeixo **que no em tractin com un ànec i m'inflin de "papilla"**. Exigeixo que no se'm sobrealimenti. Exigeixo que no se'm predisposi a ser un malalt de **la terrible i limitadora obesitat** i evitar que algun dia puguin plantejar-me una perillósíssima reducció d'estómac.

Exigeixo que **no** se'm donin substàncies **no nutricionals**. Si les vull, ja tindrè temps de decidir jo, prendre-les de gran. Exigeixo que no em **distorsionin** els meus instints, donant-me substitutius **absurds i inerts** com el xumet, que d'altra banda em pot deformar la boca.

Resumidament, exigeixo que no estigui desnodrit. Exigeixo **desenvolupar el meu cos tal com està previst**, sense limitacions nutricionals.

Exigeixo **exercir i conservar** els meus instints. Exigeixo no perdre l'instint de bloquejar la inspiració dins l'aigua, pel que necessito que de ben petit em **submergeixin** dins ella i pugui **nedar sense por**. També ho exigeixo perquè així ja sabré **nedar instintivament**, sense que em calgui aprendre culturalment, i no tindrè mai **por** a fer-ho, ni perill a ennuegar-me/ ofegar-me.

Foto: Zena HOLLOWAY

Exigeixo **se m'estimuli l'instint del riure**. Per a que em ragi amb tota fluïdesa, facilitat, frescor i espontaneïtat. Riure de percebre i conscienciar la meva **felicitat**, riure des de dins, no forçat des de fora. I perquè encara que durant un temps pugui perdre la rialla, després sigui com el que em passarà quan aprengui a anar en bici: una vegada ho has experimentat, si t'hi poses un altre cop t'adones que no s'oblida mai.

Exigeixo que torni a incorporar-se al Carnet de Salut de la Generalitat de Catalunya –tal com figurava a l'inici– el control de radigrafies* als infants, per a que rebin **les menys possibles**, les imprescindibles i en les degudes condicions de **radiprotecció***, perquè els infants encara som altament radisensibles*.

* En relació als fenòmens característics de l'element químic "Radi", no de la "Radio".

Exigeixo que els professionals de l'ensenyament obligatori i especialment el d'incidència sanitària (professors d'educació "física" [és a dir, corporal], psicopedagogs, ...) s'aprofitin de **vetllar**, per Llei, pel meu correcte desenvolupament i creixement, corporal i/o psíquic, que per això se'ls paga. Que adverteixin de qualsevol **anomalia, deficiència o repressió**. I que es garanteixi a través de la legislació i les Institucions pertinents **redreçar d'immediat** aquestes situacions, vulguin o no els meus pares. Ja ha quedat clar que una vegada ma mare ha decidit tenir-me perquè vol, **els meus drets bàsics passen sempre per sobre** dels d'ella (i òbviament dels de qualsevol altra persona).

Com encara no tinc coneixements per a decidir per mi mateix si vull assumir el risc de per vida d'una vacuna, com avui estic **immunitzat** per la llet de ma mare, com el meu sistema immunitari només ha començat a madurar i encara li manquen dos anys per a funcionar normalment, com estic ben alimentat i amb un cos ben exercitat, exigeixo que si els meus pares manllevan el meu dret de decidir vacunar-me o no, s'assabentin abans de la **relació risc-benefici** de cada vacuna en particular, per a que siguin conscients de la seva eficàcia i que **siguin responsables si acabo essent diana d'aquest risc** al alterar el meu sistema immunològic, més encara quan no he arribat als dos anys.

Exigeixo que si se'm vacuna **només sigui contra malalties greus existents al meu entorn** i/o que puguin acabar amb la meua vida. Exigeixo també que coneguin el **període de protecció** de la vacuna (per a descartar les vacunes de curt efecte, que cal repetir dos i tres vegades) i/o el **període mínim d'aparició** de la suposada malaltia (per a descartar vacunes de malalties que només poden aparèixer trenta o més anys més tard, pel que hi ha prou temps per a **evitar-la amb d'altres procediments totalment higiènics**).

Exigeixo que els meus pares coneguin els riscos afegits de les **vacunacions múltiples/ reiterades** com l'aparició de malalties neurològiques, al·lèrgiques, autoimmunes i infeccioses en general, l'autisme, epilèpsia, mort sobtada, asma, urticària, diabetis, reumatisme i diverses infeccions en particular. Exigeixo que si decideixen vacunar-me, ho facin amb vacunes **individualitzades i separades** en el temps.

Exigeixo que si els meus pares decideixen administrar-me qualsevol vacuna, s'assabentin abans que no porta mercuri (Timerosal/ Thiomersal) perquè **no és necessari**, només és un conservant, i mentre no es pugui demostrar inequívocament que això no predisposa a l'**autisme** (i sembla que tot el contrari, !!que podria ser que sí!!) i altres patologies. I si ma mare s'ha de vacunar durant l'embaràs, exigeixo que se la informi de que **també jo rebré la vacuna**, com ella.

A més a més d'invertir tants diners i campanyes en les malalties degeneratives –que en bona part són conseqüència directa dels mals hàbits higiènics de qui les adquireixen (sedentarisme, drogues, mala alimentació, “stress”, ...)- exigeixo que es facin **estudis epidemiològics a llarg termini** de les conseqüències de la medicalització del part, de les cesàries, de la manca d'al·letament, de les campanyes indiscriminades de vacunació. Siguin efectes somàtics (en la mare i en el fill, com les que ja s'han esmentat), o **comportamentals**, és a dir, la **desafecció** de les mares i la mort sobtada, la **fòbia** parental, la **violència** infantil i juvenil, l'autisme i el síndrome de deficiència d'atenció, ...

Exigeixo que em respectin la meva **delicada i extraordinària** pell, evitant la manca d'higiene/ atenció, no rentar-me diligentment i amb aigua tèbia (!sense sabó!), o de rentar-me malament (fregant amb papers o similars). Exigeixo que si tinc la pell irritada (per no rentar-me be i diligentment, en el pubis i en el cul, en els plecs de les cames o de les orelles, ...), si tinc un frec, uns grans, una erupció, ... em posin llet de ma mare i de pas veuran que **a més de ser el millor aliment i la millor vacuna/ immunitzador, també és la millor pomada**. Exigeixo que deixin a la meva pell **madurar i desenvolupar les seves defenses naturals**, perquè m'ha de protegir de per vida de l'ambient exterior.

Exigeixo que **respectin la meva extraordinària olor**, no substituint-la per olors diferents i/o artificials.

7 ELS DRETS DE LA PERCEPCIÓ

Exigeixo que els meus pares coneguin **les bases dels meus processos d'identificació sensitiva i els processos perceptius** (el discerniment **semiològic**) per a que sàpiguen aplicar el seu sentit comú en educar-me'ls adequadament perquè són la **base de la meva comunicació/ interacció** posterior. Exigeixo que tinguin **paciència** i recordin que ells **tampoc van aprendre en dos dies** ni menys encara van néixer ensenyats. Per exemple, que necessito **imatges grans** o d'una altra manera em serà **molt difícil** aprendre a llegir. Que –insisteixo– necessito **sons adequats** (to, intensitat, ...), invitatius, que **em** motivin a escoltar i a fer el que em demanen, que **no em cridin**.

Exigeixo que no m'envoltin d'**objectes absurds** (d'ossets, de nines, de qualsevol altre representació distorsionada de la realitat), que em vincularien a lo absurd, a lo inert, a lo insensible, a lo no comunicable. El que m'interessa és **tocar** ma mare, el meu pare, els meus germans, ..., **començar a jugar** amb ells, a **aprendre a relacionar-me amb altres persones** atès que **hauré de viure en societat**.

Però a la vegada, exigeixo estar voltat dels colors que em **relaxin**, colors que ja conegui de quan vaig estar a la panxa de ma mare. Exigeixo la intensitat de llum, feble, que m'és més agradable.

Exigeixo que em deixin **descansar tranquil**, sense sorolls agressius, amb molt poca llum però que vegi, ...

Exigeixo que per a dormir-me em cantin cançonetes dolces i tendres, cançons de bressol, que n'hi ha moltes i de moltíssims països, i de pas començaré a educar la meva **percepció musical**, amb **melodies que transmeten emocions** i no amb sorolls que obnubilen i estressen.

Exigeixo que no interfereixin amb les meves necessitats de descans, que em deixin dormir quan jo tinc son, no quan els va be o els interessa als demés. Més encara perquè haig de madurar el meu ritme de "son – vigília", i això ho haig de fer **amb temps i per mi sol**, doncs d'una altra manera em crearan problemes de tot tipus. ¿No se sap sobradament que s'ha de donar pit/ llet a la carta? Doncs igualment cal dormir a la carta.

Exigeixo que l'ambient, el meu entorn, el tracta que rebo, **m'ajudi a madurar correctament el meu ritme** de "son – vigília". I que quan tinc son m'acaronin i em facin dormir relaxat i confiat. I un cop dormit no m'aïllin, sinó que pugui percebre la proximitat dels meus pares.

Exigeixo que es prohibeixin per llei l'utilització, difusió, promoció de qualsevol "**mètode**" directa/ actiu per a fer-me dormir (quan no tinc son però els interessa als adults), perquè és un tipus de tortura com ho pot ser alterar les necessitats de descans d'un adult.

Exigeixo que si m'han de despertar no m'espantin, no em cridin. M'agrada molt més que em facin massatge a **les plantes dels peus**, que, pels reflexos ja assentats en la meva espècie bípede, **estimula tot el meu cos**. Per això mateix, exigeixo que no deixin de fer-me el "**pell amb pell**".

Exigeixo que m'estimin, però **no** amb misticismes (amor abstracte/ espiritual), **ni** valors econòmics (qualsevol cosa per cara que sigui), **ni** virtualitats. La meva percepció de l'amor es restringeix a l'**alimentació**, al **contacte**, a l'**atenció** i a la **dedicació**. Dedicació vol dir, **temps** per a que em toquin (perquè m'és absolutament vital), **temps** per a que em parlin (perquè escolto, tot i que no entengui), **temps** per a que em mirin (perquè sé que em miren i **ho necessito**). Com es diu en castellà "**MAMAR =MAMÁr +mAMAR**", o "Obras son amores, que no buenas razones".

Exigeixo que em facin **massatges** !!quin gust!! Per a **que em senti important pels demés**, que els importo. I perquè per a aprendre a fer feliços als altres haig de començar per **saber quan agradable és que et facin feliç a tu, i com s'ha de fer per a fer feliç a un altre**. I perquè amb el massatge aniré percebent **els meus límits** i preparant la meva consciència corporal.

8 ELS DRETS DE LA PSICOMOTRICITAT I L'EQUILIBRI

Exigeixo que m'estimulin des del mateix moment de néixer, que em **toquin**, que tingui **sensacions** per a madurar la meva psique, per a que **reaccioni** i em mogui i **maduri** la meva psicomotricitat ... Si no és així, després se m'acumularan els problemes **amb totes les facultats derivades** i que pressuposen les mateixes bases neurològiques i psíquiques que desenvolupen la psicomotricitat, com és el cas de la **consciència**, de la **intel·ligència**, de la **parla**, del **coneixement**, ...

Exigeixo que en els primers mesos em posin **panxa en l'aire**, perquè és el més semblant a com he estat a la panxa de ma mare i ja estic acostumat, però també perquè puc **moure lliurement** els braços i les cames, amb el que poc a poc podré intentar les meves **primeres coordinacions motores** (descobrir les meves mans, dur-me-les a la boca, ...) a la vegada que enforteixo els meus músculs abdominals, sense els que després no podria gatejar.

Exigeixo **bellugar-me** i que em belluguin, perquè vull **madurar la meva psicomotricitat i el meu equilibri** (que molta falta em farà quan hagi de caminar).

Exigeixo que, mentre no sàpiga gatejar ni caminar, **no em confinin a un taüt**, és a dir, a un d'aquests cars i ampul·losos cotxets de nadons. Si haig de dormir hauria d'estar en un lloc tranquil, sense soroll ni massa llum, no al mig d'un carrer, ni entre cotxes contaminants, ... Si estic despert vull intentar **veure el meu entorn**, mirar allò que escolto, intentar **agafar** el que m'interessi, ... Vull estar **a prop** de ma mare, o del meu pare, **sentir** la seva escalfor, el seu alè, la seva veu, ..., que em remenin.

Exigeixo que em deixin, primer **arrossegar-me pel terra** i després **gatejar**, però **quan jo vulgui i estigui preparat**, als quatre o als sis mesos, i després de que panxa en l'aire ja **apregui a girar-me sol**. Exigeixo que no em facin anar més de pressa del que el meu cos pot, perquè haig de madurar moltes coses abans de gatejar correctament: l'abdomen, els peus, els braços, ...

Exigeixo que em deixin **gatejar tan com vulgui, que no em facin posar-me dret**, ni als nou ni als dotze mesos. Ja em posaré jo quan ho cregui convenient i estigui preparat, perquè haig de madurar moltes coses abans de caminar correctament, com **asseure'm sol**, **agenollar-me sol** i finalment **posar-me dret sol** només amb l'ajut d'algun moble o objecte. També, que **es prohibeixin per Llei els nefastos caminadors**, que interfereixen en el meu desenvolupament i només serveixen per satisfer l'ego dels pares ignorants.

Exigeixo que em deixin baixar i pujar escales **tot sol**... (com a molt, que vigilin a baix per si caic rodolant massa ràpid).

Exigeixo que em llancin amunt, que em facin donar voltes a l'aire, que percebi el desequilibri per a que apregui a **adaptar-me als desequilibris i a trobar l'equilibri** en qualsevol condició. Pressuposo als adults el sentit comú en què tot això m'ho facin amb total seguretat, sense risc i dins els marges que em resultin agradables, que jo pugui assimilar-ho i aprendre.

Exigeixo que em deixin caure –dins uns límits, que no em faci massa mal– per a **aprendre** a no caure, per a aprendre a caure bé.

Exigeixo que, llevat el terra estigui brut o amb objectes perillosos (vidres, claus, ...), **no m'interposin** res amb el terra, com les sabates (altre cosa és un mitjó, si fa fred). Vull **tocar de peus a terra** des del començament.

Exigeixo que quan hagi de portar sabates aquestes siguin **còmodes**, només per a protegir el peu, però **que no me'l deformin**, ni en la seva amplada –amplada que caracteritza als humans– ni en la seva curvatura, tan important per a caminar i/o córrer.

Exigeixo que em deixen seure com em demana el meu cos, i que si no sé fer-ho, m'ensenyin a **fer-ho correctament**, perquè beneficiarà el meu cos i en concret la meva **fràgil** columna vertebral.

Exigeixo que m'ensenyin a **caminar correctament** i més tard a córrer correctament perquè són els moviments **més característics i bàsics** de la meva espècie. I si no ho faig bé, a part de ser menys eficient, se'm pot comprometre a la llarga **la salut** de les meves cames i sobretot de la meva columna vertebral.

Exigeixo que m'ensenyin a **agafar i portar bé** les càrregues que hagi de portar, perquè no carregarà el meu cos i en concret la meva fràgil columna vertebral

Exigeixo que ningú, persones o Institució, **alteri el meu procés natural de creixement i maduració corporal** fins que es completi totalment, per exemple, condicionant-lo per a que sigui un esportista d'elit (gimnasta, ...). Exigeixo que es penalitzi estrictament qualsevol acció o iniciativa, privada o institucional, que ho afavoreixi. Menys encara que es permeti l'**administració de drogues i/o medicaments** per a millorar el rendiment esportiu, més especialment si sóc menor d'edat.

Exigeixo **jugar**, com més millor, però no amb objectes inerts i/o de colors absurds, o menys encara amb màquines de "marcianitos". Exigeixo **jugar amb algú**, amb ma mare, amb el meu pare, amb d'altres persones i sobre tot amb nens com jo, perquè de gran "me les hauré de jugar" amb els altres. Exigeixo sobre tot els jocs sociomotors –sobretot, de petit, els jocs sociomotors no esportius, i dels esportius, els jocs esportius no institucionalitzats– perquè faciliten la meva sociabilitat, atès que hauré de viure en societat.

9 ELS DRETS DE LA CONSCIENCIACIÓ

Exigeixo que se m'ajudi a **desenvolupar la meva consciència**. Exigeixo que la psicomotricitat hagi preparat el camí desenvolupant les interconnexions neuronals que requereix per a funcionar aquesta facultat psíquica tan potent.

Exigeixo que els meus pares **coneguin** quines són les bases de la conscienciació –una de les facultats que més preuen moltes persones de la meva Espècie– per a que sàpiguen aplicar el seu sentit comú en

estimular-me-la des de petit. Primer la **consciència corporal** –la més immediata i bàsica–, després la intel·lectual i social.

Exigeixo que no se'm reprimeixin els meus moviments, que pugui **prendre consciència del meu cos** en el seu conjunt, de totes les seves parts i de les postures que adopto. Exigeixo que em deixin posar com jo vulgui per a poder **desenvolupar la meva consciència postural**.

Exigeixo que em deixin canviar de posició i **aprendre a sentir**, a **ser conscient** del que necessita el meu cos.

Exigeixo que no se'm posin bolquers llevat que sigui imprescindible i a estones (com ara quan hagi de dormir moltes hores seguides). Vull tenir consciència com més aviat millor dels meus esfínters, la **consciència perineal**, saber ben aviat el què és fer "pipí" i què és fer "caca".

10 ELS DRETS DE LA INTUÏCIÓ I LA INTEL·LIGÈNCIA

Pressuposo que no se m'han reprimit els meus instints més bàsics (ja els he exigit abans), perquè existeix una **continuitat en la transmissió dels processos informacionals** i així, dels instints es deriva, en part, la intuïció. Exigeixo que se'm respecti i més concretament que se m'ajudi a **desenvolupar/ aplicar les meves intuïcions**.

Exigeixo que no se'm reprimeixi la meva **intuïció**, perquè la intel·ligència és una de les seves concrecions.

Exigeixo que se m'ajudi a **desenvolupar/ aplicar la meva intel·ligència**.

Exigeixo que la psicomotricitat hagi preparat el camí desenvolupant les interconnexions neuronals que necessito per a fer funcionar aquestes facultats tan potents, en totes les seves potencialitats.

Exigeixo que els meus pares **coneguin** sense equívocs què és la intel·ligència –una de les facultats que més preuen moltes persones de la meva Espècie– per a que sàpiguen aplicar el seu sentit comú en **estimular-me-la** des de petit.

Exigeixo que em parlin **normalment**, com una persona, això sí, amb tota la **tendresa** que necessito, amb tot el **respecte** que mereixo, amb el **to de veu adient**. Exigeixo que no em tractin d'idiota ni de subnormal, que no em parlin amb un to de veu ridícul, perquè **em creuré** que sóc idiota, subnormal i/o ridícul.

Exigeixo que **no interfereixin la meva percepció fenomenològica**, perquè també afecta:

- a la potenciació de la meva **intuïció**,
- a no perdre el **sentit comú** (que per això a vegades és tan poc comú),
- a una millor **adquisició del llenguatge**.

Exigeixo que se'm respecti la meva intuïció/ intel·ligència **des de les seves primeres manifestacions**. Per exemple que si dic "el gat s'ha morit", que no em renyin, sinó que, tot al contrari, **ho anem a celebrar** per haver deduït jo, tot sol, una complexa regla lingüística. I després, m'informin que els adults són "tontos" i es compliquen la vida amb les irregularitats, dient "el gat s'ha mort".

Exigeixo que **se'm deixi temps** per a resoldre els problemes que puc afrontar raonablement, que no em donin la solució o que no em diguin massa com fer-ho. A l'inrevés, que m'ho deixin intentar, i si finalment no sé com fer-ho, que **em deixin aprendre a com haig de demanar ajuda**.

11 ELS DRETS DE L'EDUCACIÓ

Pressuposo que no se m'han reprimit els meus instints més bàsics –com el ja esmentat de mamar– per a que hagi agafat la confiança en mi mateix, que **ho puc fer**, que **puc aprendre**, i que haig de **respectar els meus instints i les meves intuïcions**, intuïcions que en bona part no són altra cosa que l'herència de la transcripció psíquica dels instints naturals.

Exigeixo que no m'exigeixin ser un nen prodigi, per a que pugui **desenvolupar progressivament i harmònicament totes** les meves extraordinàries potencialitats, siguin corporals o intel·lectuals.

Si els meus pares parlen dos idiomes diferents –cas cada dia més freqüent arreu– exigeixo que tots dos em parlin **amb la seva pròpia llengua (“una persona, una llengua”)**, per minoritàries que sigui/n, no tan per aprendre les dos sense cap esforç, sinó que **per l'estímul de la meva relacionabilitat**, un component bàsic per a desenvolupar facultats com la conscienciació i la intel·ligència. I quan sigui adult, perquè em facilitarà aprendre idiomes.

Si he tingut la sort de néixer en una comunitat **bilingüe**, exigeixo que ningú, persona o Institució, tracti d'impedir-me l'ús de qualssevol de les dos llengües, especialment la més minoritària per a que no es perdi, per a aprendre les dos sense cap esforç, per a agilitzar la meva percepció semiològica i **per l'estímul de la meva relacionabilitat**, uns components bàsics per a desenvolupar facultats com la conscienciació i la intel·ligència. I quan sigui adult, perquè em facilitarà aprendre nous idiomes.

Exigeixo que no se'm reprimeixi el meu **llenguatge corporal**, que m'és **innat**. Exigeixo que el pugui manifestar a través de l'exercici corporal, el ball, la dansa, el mim, ..., segons més m'agradi.

Exigeixo que no se'm reprimeixi la meva **expressió emotiva**. Exigeixo que la pugui manifestar a través del cant, de la música, de la poesia, de la dicció, ... segons més m'agradi.

Exigeixo que els meus pares **coneguin les bases elementals dels meus processos semiològics**, els que ja he començat als pocs mesos de l'embaràs a l'escoltar **reiteradament** ma mare (la ja comentada **“semiologia materna”**, mal anomenat “llenguatge matern”), la necessària **grandària** dels signes lingüístics escrits (perquè sinó !!no els puc veure!!), la **claredat i l'adequat to** de la veu, evitar les nefastes **polisèmies** (què em suposen un “creuament de cables” **irresoluble** per a la meva psique), etc., etc., etc.

Exigeixo que els meus pares coneguin **les bases dels meus processos cognitius** per a que sàpiguen aplicar el seu sentit comú en educar-me adequadament.

Exigeixo que els meus pares **coneguin les bases elementals dels meus processos semàntics**, començant pel què és la meva conceptuació sensitiva/ simple, el que no és gaire difícil d'entendre perquè ells van passar pel mateix, així que només han de conscienciar el que van fer fa molts anys (i de pas, potser la millorin).

Exigeixo que –quan tingui **dos anys**– els meus pares coneguin què és la meva conceptuació composta/ virtual (l' “eclosió del llenguatge”), el que no és gaire difícil d'entendre perquè ells van passar pel mateix, així que només han de conscienciar el que van fer fa molts anys (i de pas, potser la millorin).

Exigeixo que –quan tingui **quatre anys**– els meus pares coneguin quines són les meves **facultats relacionals cognitives** i quin és el meu derivat **procés d'adquisició de coneixements**, el que no és gaire difícil d'entendre perquè ells van passar pel mateix, així que només han de conscienciar el que van fer fa molts anys (i de pas, potser les millorin).

Exigeixo que –quan m'apropi als **deu anys**– els meus pares coneguin quina és la percepció i maduració del mètode, **el nivell més alt i més elaborat del pensament humà** i que **permet els raonaments**, el que no és gaire difícil d'entendre si ells l'han arribat a assolir (i si no és el cas, podrien aprofitar per a fer-ho i/o madurar-lo).

Exigeixo que els meus educadors coneguin les bases i els detalls de tots aquests processos del pensament humà i que **sàpiguen percebre com evolucionen, per a garantir** que se m'educa adequadament i/o detectar si els meus pares no saben fer-ho correctament.

Exigeixo que no se m'impedeixi l'accés **a cap part de la meva educació/ maduració intel·lectual**, per exemple, amb la disjuntiva de les opcions de “ciències” o de “lletres/ humanitats” (avui desdoblades, a més a més, en “arts” i en “ciències socials”).

Exigeixo que no se'm facin prendre **decisiones que no estic prou preparat a prendre**, com profetitzar el que faré quan sigui gran i haver d'**escollir** entre "ciències" o "lletres/ humanitats" (avui desdoblaes, a més a més, en "arts" i "ciències socials").

Exigeixo que si algun dia els meus pares se separen, que **no m'utilitzin** en els seus conflictes, que cap d'ells em **fomenti res en contra** de l'altre, que no em facin **optar** per cap d'ells. Exigeixo **que les lleis garanteixin que això no passi**, començant perquè desaparegui la pàtria potestat, a l'inrevés, que la llei obligui a que l'exerceixin els dos. Exigeixo tanmateix que es tuteli la meua **afectivitat**, el meu **equilibri emocional**, el meu **desenvolupament intel·lectual** –del que molt poc pot saber un jutge o un advocat, però sí un psicòleg–, per sobre de qualsevol condicionant/ circumstància econòmica.

ELS TEUS FILLS

**Els teus fills no són fills teus;
són fills i filles d'una vida apassionada per la seva pròpia naturalesa.**

**No vénen de tu, sinó a través teu,
i encara que estiguin amb tu,
no et pertanyen.**

**Pots donar-los el teu amor,
però no els teus pensaments;
perquè ells tenen els seus propis pensaments.**

**De petits, encara podràs agombolar els seus cossos,
però mai les seves ànimes,
perquè elles viuen a la casa del demà,
que no pots visitar,
ni tan sols en somnis.**

**Pots esforçar-te en ser com ells,
però no intentis fer-los com tu ets,
perquè la vida no fa marxa enrere,
ni s'atura en l'ahir.**

**Tu ets com un arc del qual,
els teus fills són llançats com fletxes vivents;
deixa dòcilment que l'arquer de la vida et corbi,
i que la seva mà apunti,
per a que la fletxa voli cap a la diana de la seva felicitat.**

Kahlil GIBRAN, "El profeta"

(Traducció adaptada/ recreada de la versió anglesa, per CUC)

NOTA 0: Si has arribat fins aquí, si t'ha agradat llegir-ho i/o informar-t'en, si creus que hauria de poder-ho llegir qualssevol persona del món (que sàpiga una mica d'anglès) i si escrius anglès perfectament, pots col·laborar intentant traduir aquest escrit, part d'ell i/o qualsevol part d'aquesta Web. També pots fer-te càrrec d'una part de la traducció. En aquests casos escriu-nos a info@sistemaconceptual.org.

NOTA 1: Sense apartar-se ni un mil·límetre de la rigorositat científica, aquest escrit és un exercici literari i, sobre tot, un exercici de **sentit comú**. No pertoca, doncs, aquí, una relació bibliogràfica de treballs científics que el lector pot trobar fàcilment. Molts d'ells fins i tot –indirectament– a través de referències d'Internet-www.

ADDENDA A LA NOTA 1 (2008-09-18)

Respecte l'anterior NOTA 1 és oportú transcriure uns paràgrafs del document "L'alimentació de lactants i nens petits: recomanacions estàndard per a la Unió Europea" promogut per la Comissió Europea (CE) (SPC2003320) i realitzat per diversos científics i experts en salut pública europeus (i traduït per la Generalitat de Catalunya).

"El document no tracta els avantatges de l'alletament matern basant-se en la recerca científica, per tres raons:

- En primer lloc, perquè l'alletament matern és el mitjà natural i propi de l'espècie humana per a l'alimentació dels lactants i els infants, per això no és necessari demostrar-ho amb proves científiques.
- En segon lloc, perquè "la lactància materna exclusiva és el model que serveix de referència per valorar els mètodes d'alimentació alternatius en relació amb el creixement, la salut, el desenvolupament i la resta d'efectes a curt i llarg termini". Per tant, són els qui proposen aquestes alternatives els que haurien d'aportar les proves que demostrin la superioritat o igualtat de les formes alternatives d'alimentació infantil.
- En tercer lloc, perquè els avantatges de l'alletament són de domini públic i es poden consultar en nombroses publicacions assessorades per professionals així com en molts informes polítics."

Carles UDINA i COBO

Sant Josep, 67; 08340 Vilassar de Mar (Maresme; Barcelona; Catalunya)

☎ 34+937 595 035 (+Fax); 34+660 298 994 (mòbil);

Correu electrònic: carles.udina@cat21.cat

Webs: www.sistemaconceptual.org www.cat21.cat

2008-05-05

N'Isabel RIBAS i SEIX

Presidenta de l'Agència de Salut Pública de l'Ajuntament de Barcelona.

Respectada Senyora,

li adjunto un petit informe que he fet sobre un fulletó de propaganda de l'alletament artificial que la seva Agència està repartint a totes les mares de Barcelona que acaben de parir, el qual, si hagués estat fet per la indústria alimentària, seria **denunciable i penalitzable per la legislació vigent**.

I encara **hi ha més aberracions** que la relativa a l'alletament.

A cap expert de l'OMS/ WHO se li hauria pogut acudir mai que pogués ser un organisme públic de salut –que caldria considerar-se subsidiari de l'OMS/ WHO– qui promogués el que el màxim organisme de l'OMS/ WHO ha prohibit explícitament al sector privat d'elaboració i distribució de "sucedanis de llet maternal". Prohibició que emana des de 1981 d'un Codi internacional assolit per unanimitat de tots els seus Estat membres i que molts d'ells, com l'Estat espanyol, han ratificat amb Lleis pròpies.

Es dóna la coincidència que fa més de 25 anys se'm va encarregar investigar i dictaminar sobre un cas de desfalc dins l'Institut Municipal d'Higiene, nom que llavors tenia aquesta Agència de Salut Pública. Va ser una de les moltíssimes actuacions de la transició política per a regenerar la corrupció heretada del franquisme.

Coneix sens dubte, els mínims de credibilitat a que avui ha tornat a descendir la nostra classe política. A la vegada que des del meu punt de vista, un desfalc –un més dins dels que reiteradament es fan– no és res comparat amb un atemptat a la salut pública, més especialment si es fa a la població més sensible i afectable, els nadons.

Per les dos raons fóra bo –si més no per a la part de l'Administració municipal que està sota la seva responsabilitat– que s'investigués amb profunditat i sense por com ha estat possible aquesta lamentable situació. I que es depuressin responsabilitats.

Finalment, com a dona i com a mare és segur que coneix l'existència d'un sector de població, sa i conscient, que lluita contra el masclisme amb que determinats sectors professionals de la salut tracten un període tan transcendent pels nous individus –i derivadament per a tota la societat– com és l'embaràs, el part i la criança. És una de les moltes manifestacions del nefast masclisme global que tant ens diferencia de les cultures més sanes situades més al nord. Per això m'ha entristit especialment veure que el fulletó està signat per sis dones.

Respectuosament,

Carles Udina i Cobo

COMENTARIS A UN FULLETÓ DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA SOBRE ELS NADONS

Ajuntament de Barcelona

C S B Consorci Sanitari de Barcelona

 Agència de Salut Pública

L'Agència de Salut Pública de l'Ajuntament de Barcelona (i el Consorci Sanitari de Barcelona), un organisme de l'Administració pública d'obligat servei al l'interès públic, en aquest cas a la salut pública, ha editat un fulletó amb afirmacions contràries al sentit comú, als coneixements més bàsics de l'educació infantil i, pitjor, contrari a les directrius d'organismes internacionals com l'Organització Mundial de la Salut (OMS/ WHO).

El fulletó s'està enviant a les mares que acaben de parir dins el municipi de Barcelona, algunes de les quals van informar del mateix, escandalitzades, en una trobada setmanal de mares lactants a Mare Nostrum.

El text està signat per Conxa BUXIÉ, Maria CAMPS, Carme COSTAS, M. Teresa FOLGUERA, Esther JAULENT i Glòria RUIZ.

Segons informació telefònica de la cap del "Servei de programes i intervencions preventives", Na Èlia Díez (2008-04-25), és un text de fa més de 15 anys que es va promoure des de l'EIPI (Equip d'Integració de la Petita Infància), coordinat per la neuropsiquiatra Conxa BUJIÉ. Al manifestar la meua sorpresa pels continguts posant alguns exemples, m'ha demanat que li traslladi per correu electrònic els que li he esmentat i totes les consideracions que em semblin, per a traslladar-les a una comissió d'experts, que les analitzarà.

Entenc, però, pel que fa a les recomanacions de l'OMS/ WHO, que cap comissió local d'experts pot fer altres recomanacions diferents, llevat que abans demostris que les de l'OMS/ WHO són inadequades i/o errònies. Difícilment pot ser el cas de les recomanacions de l'OMS/ WHO sobre l'al·letament, adoptades per unanimitat de tots els seus Estats membres i com es veurà, ratificades reiteradament en anys successius.

S'exposen alguns exemples d'aquestes aberracions.

DE 3 A 4 MESOS [ambdós complerts, és a dir, al començament del segon trimestre]

Si em quedo amb gana prenen biberó, podeu espessir-lo amb una mica de cereals **sense gluten**.

D'entrada es pressuposa l'ús del "biberó". S'ignoren les recomanacions de l'OMS/ WHO, l'esmentat Codi de 1981 (WHA 34.22), sobre la conveniència de l'alletament matern. S'ignoren totes les posteriors concrecions, ratificacions i/o ampliacions en la seva Assemblea:

- WHA 35.26 (1982)
- WHA 37.30 (1984)
- WHA 39.28 (1986)
- WHA 41.11 (1988)
- WHA 43.3 (1990)
- WHA 45.34 (1992)
- WHA 47.5 (1994)
- WHA 49.15 (1996)
- WHA 54.2 (2001)
- WHA 55.25 (2002)

A la Comissió Europea va generar la Directiva 91/321/CEE de la Comissió, de 14 de maig de 1991

A l'Estat espanyol ha generat diverses Lleis i Decrets:

- RD 1424/1982, de 18 de junio; BOE 1982-06-29.
- RD 1408/1992, de 20 de noviembre; BOE 1993-01-13.
- RD 72/1998, de 23 de enero; BOE número 30 de 1998-02-04 Sección I
- RD 183/2000, BOE 2000-08-01.

Una cosa és que per ignorància, insalobritat i/o per interessos comercials (dels fabricants de llets artificials, tal com també va passar amb les tabacaleres i el tabac) avui hi hagi una dramàtica regressió de l'alletament matern. Una altra cosa, **gravíssima**, és que un organisme públic de salut ignori les recomanacions del màxim organisme mundial de la salut.

"Conscientes de que la lactancia natural es un medio **inigualado** de proporcionar el alimento ideal para el sano crecimiento y desarrollo de los lactantes, de que dicho medio constituye una base biológica y emocional **única** tanto para la salud de la **madre** como para la del **niño**, de que las propiedades **antiinfecciosas** de la leche materna contribuyen a **proteger a los lactantes contra las enfermedades** y de que hay una relación importante entre la lactancia natural y el espaciamiento de los embarazos;" (Codi OMS/ WHO 1981).

"Reconociendo además que las prácticas de alimentación inadecuadas son causa de **malnutrición, morbilidad y mortalidad** de los lactantes en todos los países y que las prácticas incorrectas en la comercialización de sucedáneos de la leche materna y productos afines pueden **agravar** esos importantes problemas de salud pública;" (Codi OMS/ WHO 1981).

"Afirmando, además, que los sistemas de educación y otros servicios sociales deben **participar en la protección y la promoción** de la lactancia natural y en el uso apropiado de alimentos complementarios;" (Codi OMS/ WHO 1981).

"4.2 Los **materiales informativos** y educativos, **impresos**, auditivos o visuales, relacionados con la alimentación de los lactantes y destinados a las mujeres embarazadas y a las madres de lactantes y niños

de corta edad, deben incluir datos **claramente presentados** sobre todos y cada uno de los siguientes extremos:

- a. **ventajas y superioridad** de la lactancia natural;
- b. nutrición materna y **preparación** para la lactancia natural y el mantenimiento de ésta;
- c. **efectos negativos** que ejerce sobre la lactancia natural la introducción parcial de la alimentación con biberón
- d. **dificultad** de volver sobre la decisión de no amamantar al niño y ..." (Codi OMS/ WHO 1981).

"5.1 No deben ser objeto de publicidad ni de ninguna otra forma de promoción destinada al público en general los productos comprendidos en las disposiciones del presente Código [és a dir, els sucedanis de llet materna, fabricats artificialment per la indústria alimentària]." (Codi OMS/ WHO 1981).

"6.1 Las autoridades de salud de los Estados Miembros deben tomar las medidas apropiadas para **estimular y proteger la lactancia natural** y promover la aplicación de los principios del presente Código, y deben facilitar la información y las orientaciones apropiadas a los agentes de salud por cuanto respecta a las obligaciones de éstos, con inclusión de las informaciones especificadas en el párrafo 4.2." (Codi OMS/ WHO 1981).

"6.2 **Ninguna** instalación de un sistema de atención de salud debe utilizarse para la promoción de preparaciones para lactantes u otros productos comprendidos en las disposiciones del presente Código. Dichas disposiciones no excluyen, sin embargo, la difusión de informaciones a los profesionales de la salud, según lo previsto en el párrafo 7.2." (Codi OMS/ WHO 1981).

No cal, doncs, insistir en que el fulletó vulnera totes aquestes disposicions (i d'altres més), ni en els demolidors efectes de l'alletament artificial, avui perfectament coneguts per múltiples estudis/ estadístiques epidemiològiques.

La realitat antropològica de l'espècie humana és que fins fa molt poques generacions –i en poques, ni en unes quantes, no hi ha possibilitat de cap adaptació genètica– tots els nadons s'alletaven de les seves mares:

- fins els dos anys com a menys
- fins els set anys en alguns casos,

segons les diferents cultures que han existit.

Quan sigui estrictament necessari, l'OMS/ WHO planteja complementar la lactància materna com a molt aviat a partir dels sis mesos, i en tot cas de manera progressiva. Els complementos han de ser de determinades verdures o determinades fruites i posteriorment cereals, començant per l'arròs. Cal deixar clar que "complement" vol dir això mateix, un afegit, no un "substitutiu", és a dir, l'alimentació principal sempre ha de seguir essent l'alletament matern.

"... **podeu espessir-lo amb una mica de cereals sense gluten**". Si ja és greu pressuposar als tres mesos el "biberó", no és menys greu plantejar, amb només tres mesos d'edat, la introducció dels **cereals**, amb gluten o sense. A aquesta edat l'aparell digestiu del nadó no ha madurat per a aquesta alimentació. És clar que sempre hi haurà una petita proporció de superdotats que ho toleraran sense efectes secundaris, però per a la majoria apareixerà el calvari d'efectes que omplen les consultes de pediatria i d'urgències. Una cosa és que el nadons ho puguin prendre, una altra que l'hagin de prendre.

Seria preocupant que s'hagués pogut posar per a induir quan abans els "flocs de cereals" sota la influència d'una altra indústria alimentària. També se sap que els "flocs de cereals" és un contribuent del greu increment de l'obesitat infantil.

Amb gluten o **sense gluten**, és un problema menor que només afecta a alguns nadons.

Així doncs, als tres mesos ni és recomanable un complement, ni tan sols els sucedanis de la llet maternal, és a dir, el "biberó". L'únic recomanable és la llet maternal.

Ens agrada seguir un horari. Malgrat tot, també a vegades ens cal una certa elasticitat horària.

"Ens agrada seguir un horari.". És absolutament fals que el nadó vulgui un horari. És, o una ignorància absoluta de la realitat infantil, o pitjor, d'una mala fe injustificable. Després, per a suavitzar, sembla plantejar-se al nadó un "consens polític" dels adults ("... també a vegades ens cal una certa elasticitat horària").

Cap nen és un manual, ni segueix un ordre segons la "lògica" que voldrien els adults. En cada cas la mare ha de connectar amb el nadó –per això és tan important el vincle del naixement, una de les parts més importants de l'imprompta– perquè com que encara no sap parlar, no pot "explicar" el que li passa, sinó que només pot expressar-se a través del seu llenguatge corporal.

És evident que el dibuixant ha il·lustrat el que se li ha dit. És un atemptat en tota regla, atemptat en proporció a les necessitats i la indefensió del nadó, donar la imatge d'un nadó de tres mesos, dos bessons en aquest cas, asseguts a una cadira, perquè la seva columna vertebral encara no està prou enfortida per a mantenir-se erigit.

"Exigeixo que en els primers mesos em posin **panxa en l'aire**, perquè és el més semblant a com he estat a la panxa de ma mare i ja estic acostumat, però també perquè puc **moure lliurement** els braços i les cames, amb el que poc a poc podré intentar les meves **primeres coordinacions motores** (descobrir les meves mans, dur-me-les a la boca, ...) a la vegada que enforteixo els meus músculs abdominals, sense els que després no podria gatejar."

DE 4 A 5 MESOS [ambdós complerts, és a dir, al bell mig del segon trimestre]

Després de menjar i d'haver-nos canviat els bolquers, ens agrada dormir tranquils una estona.

"Després de menjar i d'haver-nos canviat ...". Més aviat a l'inrevés, els nadons dormen gairebé sempre i es desperten perquè tenen gana.

En aquesta edat encara dormen més de 15 hores i estan poc més de 8 hores desperts. El seu son és inestable, tot just comencen a tenir percepcions selectives (no diferencien els estímuls i qualsevol estimul els pot despertar) i tot just comencen a agafar el ritme que tindran d'adults.

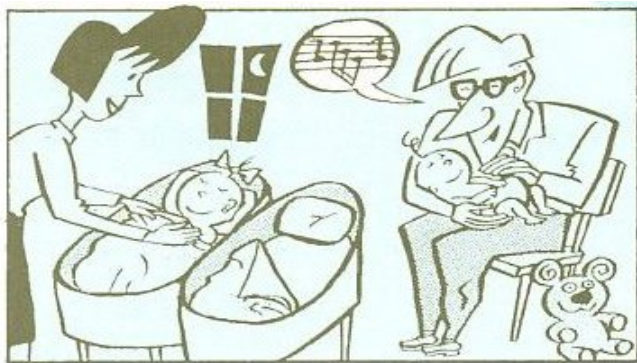
Una vegada saciats no se'ls ha de fer dormir sinó que fer-los fer un –o més d'un– rot en posició vertical per a treure l'aire de l'estomac tan com es pugui, perquè més tard els provocaria continuades molèsties digestives.

Després de menjar –entonats– i de fer el rot –còmodes– acostuma a ser el moment de màxima excitació i interacció amb l'entorn en el que exerciten la seva psicomotricitat. Un desenvolupament psicomotor que com s'ha dit, és absolutament ignorat pel fulletó.

"Exigeixo que em deixin **gatejar tan com vulgui, que no em facin posar-me dret**, ni als nou ni als dotze mesos. Ja em posaré jo quan ho cregui convenient i estigui preparat, perquè haig de madurar moltes coses abans de caminar correctament, com **asseure'm sol, agenollar-me sol** i finalment **posar-me dret sol** només amb l'ajut d'algun moble o objecte. També, que **es prohibeixin per Llei els nefastos caminadors**, que interfereixen en el meu desenvolupament i només serveixen per satisfer l'ego dels pares ignorants."

I si del que es tracta és de que es dormin tranquils, la tranquil·litat no la troben en un objecte aïllant com el bressol. La tranquil·litat la troben amb la proximitat dels adults –mare o pare–, sentint el seu tacte, el soroll del seu cor, la seva escalfor, la seva olor, ... Si s'han estat nou mesos a la panxa de la mare ¿com es pot pretendre que en tres mesos estiguin tranquils en un entorn totalment oposat?

"... ens agrada ...". Per tot això, potser lo pitjor de la vinyeta de l'esquerra sigui la idea absolutament errònia de que en aquesta edat hi hagi una pauta de ritme fixa.

Els pares ens estimen molt. Ens agrada que estem tots junts. Abans d'anar a dormir juguem una mica. Després, ens fan un petó i ens canten una cançó de bressol, ens posen al llit i... a dormir! Bona nit!

Pitjor encara la vinyeta de la dreta, amb el subtil missatge imperatiu i amenaçador "...a dormir! Bona nit!". Està en la línia de l'autoritarisme i manca de tendresa que encara avui alguns pares (i alguns professionals que se n'aprofiten) mantenen per simple comoditat i egoisme. Un autoritarisme que ha demostrat abastament els seus demolidors efectes en l'adolescent i en l'adult.

"... ens fan un petó ...". En la mateixa línia del que s'ha dit més amunt, a aquesta edat un petó només satisfà els pares i els permet enganyar-se, pensant que s'estimen el seu fill.

"Exigeixo que m'estimin, però **no** amb misticismes (amor abstracte/ espiritual), **ni** amb valors econòmics (qualsevol cosa per cara que sigui), **ni** virtualitats (paraules). La meva percepció de l'amor es restringeix a l'**alimentació**, al **contacte**, a l'**atenció** i a la **dedicació**. Com es diu en castellà "**MAMAR =MAMÁr +mAMAR**"."

"Per això mateix, exigeixo que no deixin de fer-me el "**pell amb pell**"."

És coneguda la realitat del creixent nombre de "yuppies" que treballen tot el dia per mantenir un estatus econòmic, i per a compensar l'abandó que això suposa dels seus fills fan un altre error més, malcriant-los amb regals, promeses i paraules. Una realitat que ja és un fet cultural. Però una altra cosa és que un fulletó d'una Institució pública com aquest, ho justifiqui. Tenir un fill és molt car, però lo de menys són els diners, lo principal i més important és la dedicació. Dedicació vol dir, temps per a tocar-los (perquè els és absolutament vital), temps per a parlar-los (perquè escolten, tot i que no entenguin), temps per a mirar-los (perquè saben que se'ls mira).

I cal recordar que ningú ens obliga a tenir un fill...

La **pomada** és un medicament –o si es vol, un paramedicament en alguns casos– que si cal posar-la és perquè hi ha una irritació. Aquesta gairebé sempre es deguda a la manca d'higiene/atenció al nadó, de no rentar-lo diligentment i amb aigua tèbia (sense sabó), o de rentar-lo malament (fregant amb papers o similars).

Ens agrada el canvi dels bolquers. Ho fan a poc a poc, ens toquen la panxeta, ens fan pessigolles, ens posen pomada, juguem a fer "carotes"... s'allunyen, s'acosten... els anem mirant i ens ho passem molt bé.

L'ús indiscriminat de **pomada** impedeix la maduració natural de la pell del nadó, pel que afavorirà en el futur, un adult amb problemes cutanis. ¿No sap tothom que la pell del nadó és delicada?

DE 5 A 6 MESOS [ambdós complerts, és a dir, al final del segon trimestre]

Tot el que s'ha dit sobre la lactància exclusiva, si més no, fins els sis mesos, segueix essent òbviament vigent en aquesta edat, més perquè el dibuix indueix a pensar que potser el plat ja sigui una "paella" o un "cocido".

Per aquestes olors que sento, pel soroll de plats, per la manera que la mare m'asseu i em posa el pitet, ja sé que és l'hora de menjar.

I quan calgui donar el menjar a un infant, sempre més enllà dels sis mesos, el més convenient és asseure-se'l a la falda/ cames i de cara a la taula, per dos motius:

- l'infant aprèn/ mimititza més ràpidament els moviments de l'adult que li dona el menjar si està com ell, que de front (perquè de front ha de reconstruir una simetria, un procés que requereix una maduració psíquica molt major);
- està en "contacte" amb l'adult que li dona el menjar (i "contacte" ve de "tacte").

EN GENERAL

Tendresa no té res a veure amb cursileria, si bé malauradament es confonen massa sovint. En general, el fulletó és cursi, ridícul ("més val caure en gràcia que ser graciós").

L'única cosa positiva que he pogut advertir a tot el fulletó és que a cap vinyeta apareix cap nadó amb el xumet a la boca, un utensili inadequat i inútil, tot i la seva popularització.

REFLEXIONS FINALS

Atesa la gran producció bibliogràfica i de revistes que tradicionalment genera l'Ajuntament, el que podria fer com a regal als nadons del seu municipi, fóra regalar editar o si més no promoure, llibres com els següents:

- "Un regalo para toda la vida. Guia de la lactància materna" (Carlos GONZALEZ), així com promovent una versió en català.
- "Dormir sense llàgrimes" (Rosa JOVÉ).
- "Yoga para bebés" (Françoise BARBIRA FREEDMAN), així com promovent una versió en català.

- Gestionar la reedició de "Cómo criar un hijo sano a pesar de su médico" (Roberts MENDELSON), així com promovent una versió en català.
- Gestionar la reedició de "Moverse en libertad" (Emi PIKLER), així com promovent una versió en català. D'aquest llibre hi ha petits llibrets de la seva deixeble Judith FALK, editats per Rosa Sensat.
- "Desplegándose" (Elfriede HENGSTENBERG), així com promovent una versió en català.

Per una altra banda, l'Ajuntament també podria donar suport a les associacions de doules i de lactància materna, que actualment són gairebé les úniques entitats a Catalunya (i a l'Estat espanyol) que segueixen les recomanacions de l'OMS/ WHO, per a assegurar, com a menys, l'alletament matern durant els sis primers mesos.

"Conscientes de que las familias, las comunidades, las organizaciones femeninas y otras organizaciones no gubernamentales tienen un papel particular que desempeñar en la protección y en el fomento de la lactancia natural y en la tarea de conseguir el apoyo que necesitan las embarazadas y las madres de lactantes y niños de corta edad, estén o no amamantando a sus hijos;" (Codi OMS/ WHO 1981).

Va ser prou conegut un recent cas de mort sobtada (al Guinardó) pel fet que va succeir a una ludoteca/ "aparcament" de nadons que feia encobertament d'escola bressol. Cal tenir present que aquests casos són freqüents, però com habitualment succeeixen als domicilis, gairebé mai els recullen els mitjans de comunicació (com per exemple sí que ho fan amb els morts d'accident, sigui de trànsit o laboral). Se suposa que la finalitat de l'Agència de Salut Pública de l'Ajuntament de Barcelona (i el Consorci Sanitari de Barcelona) és la **prevenció** i **millora** de la salut dels ciutadans. A la vegada, que aquesta Agència té molt més d'un centenar de treballadors en nòmina.

Per a **justificar la finalitat de l'Agència** i per a **justificar la feina dels seus treballadors**, l'Agència podria promoure amb els seus propis treballadors un estudi de tots els casos de mort sobtada que hi ha hagut al municipi de Barcelona. Per exemple en els darrers 26 anys (des de l'aprovació de l'esmentat Codi de l'OMS/ WHO). Es podria constatar el percentatge de morts sobtades en nadons alletats artificialment (i el seu total), front el percentatge de morts sobtades en nadons alletats per la mare (pràcticament nuls). I d'aquí deduir les morts que podrien estalviar-se cada any si en un horitzó ideal no s'alletés els nadons amb "succedanis de llet maternal" sinó que se'ls donés el pit. Cal tenir present, però, que la diferència no és deguda només a l'alimentació en ella mateixa, sinó que sobretot a l'**entorn higiènic** que caracteritza a una o a una altra opció (contacte continuat i estimulació tàctil, dedicació, tracte, afecte, ...).

"... A part d'alimentar-me, exigeixo, que tothom es desvisqui per a que no deixin d'estimular-me i tocar-me (el "**pell amb pell**"), per a **evitar la meva mort sobtada**, ..."

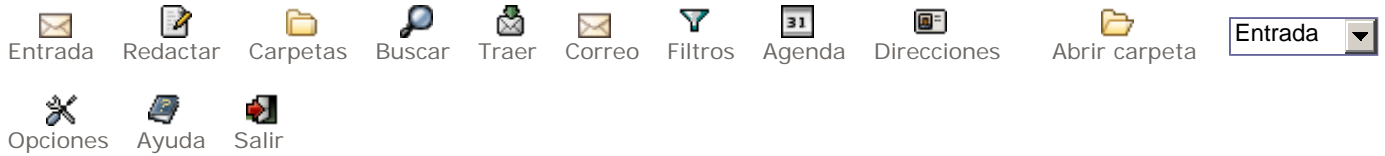
"A més a més d'invertir tants diners i campanyes en les malalties degeneratives –que en bona part són conseqüència directa dels mals hàbits higiènic de qui les adquireixen (sedentarisme, drogues, mala alimentació, "stress", ...)- exigeixo que es facin **estudis epidemiològics a llarg termini** de les conseqüències de la medicalització del part, de les cesàries, de la manca d'alletament, de les campanyes indiscriminades de vacunació. Siguin efectes somàtics (en la mare i en el fill, com les que ja s'han esmentat), o **comportamentals**, és a dir, la **desafecció** de les mares i la mort sobtada, la **fòbia** parental, la **violència** infantil i juvenil, l'autisme i el síndrome de deficiència d'atenció, ..."

Les cites sense font, com aquestes dues darreres, s'han extret del document "Els drets dels nens", que es pot consultar gratuïtament i in extenso a la Web

www.sistemaconceptual.org

així com altres documents relatius a l'aprenentatge i el coneixement.

C. UDINA 2008-04-30

Estado del espacio asignado: SIN LÍMITE

Entrada: Propaganda Agència de Salut Pública (1 de 1)

Marcar como: | Copiar

[Eliminar](#) | [Responder](#) | [Reenviar](#) | [Redirigir \(q\)](#) | [Ver secuencia](#) | [Lista negra](#) | [Lista blanca](#) | [Origen del mensaje](#) | [Guardar como \(w\)](#) | [Imprimir](#)

Fecha: Tue, 20 May 2008 10:48:55 +0200 [10:48:55 CEST]**De:** iribas@bcn.cat**Para:** carles.udina@cat21.cat**Asunto:** Propaganda Agència de Salut Pública**Cabeceras:** [Mostrar todas las cabeceras](#)

Apreciat Sr. Carles Udina i Cobo,

He rebut i llegit atentament la seva carta en referència al fulletó de propaganda de l'Agència de Salut Pública de Barcelona sobre l'alletament artificial.

Voldria donar-li efusivament les gràcies per totes les observacions que conté el seu informe. He donat ordre immediata de revisió dels continguts d'aquesta informació que reben les mares a casa seva, i el contingut del seu informe serà sens dubte una eina molt valuosa en aquesta tasca. De la mateixa manera que ja estem canviant els continguts de les comunicacions que reben a casa seva els pares novells en referència a les vacunacions dels seus nous-nats, la resta de campanyes que es porten a terme des de fa molts anys, des de l'Institut Municipal de Salut Pública primer i ara per l'Agència de Salut Pública, seran revisades en profunditat en el plaç de temps més breu possible. La seva comunicació farà que sigui aquesta la propera campanya en ser revisada.

Evidentment, ni jo ni cap dels treballadors de l'Agència que tinc l'honor de presidir té cap interès en tergiversar la informació que es proporciona a la població. Sempre hem intentat ser transparents al màxim, i inclús he rebut, personalment, crítiques per aquest motiu. Així doncs, no dubti que investigarem com hem pogut arribar a aquesta situació i posarem les mesures pertinents per a que no torni a passar.

Li agrairia que seguís col.laborant amb nosaltres, fent-nos saber tot allò que vostè cregui pertinent. En tots els aspectes, però especialment en salut pública, només avançarem amb decissió amb el treball conjunt d'institucions, professionals de la salut i societat en general. Tots fem Barcelona i construir la Barcelona Saludable que tots desitgem és cosa de tots.

Rebi una molt cordial salutació, a la vegada que li reitero el meu agraïment pel seu treball constructiu i en positiu.

Isabel Ribas i Seix
Delegada de Salut Pública
Ajuntament de Barcelona
tel.934027196 fax 934027172

[Eliminar](#) | [Responder](#) | [Reenviar](#) | [Redirigir \(q\)](#) | [Ver secuencia](#) | [Lista negra](#) | [Lista blanca](#) | [Origen del mensaje](#) | [Guardar como \(w\)](#) | [Imprimir](#)

Marcar como: | Copiar

Estat de l'espai assignat: SENSE LÍMITS

sent-mail: Agraïment resposta (1 de 44)

 Marca com a: Mou | Còpia Aquest missatge a Tornar a sent-mail

[Elimina](#) | [Respondre](#) | [Respon a tots](#) | [Reenvia](#) | [Redirigir](#) | [Mostra seqüència](#) | [Llista negra](#) | [Llista blanca](#) | [Origen del missatge](#) | [Desa com](#) | [Imprimeix](#)
Data: Wed, 21 May 2008 08:47:15 +0200 [08:47:15 CEST]**De:** carles.udina@cat21.cat**Per a:** iribas@bcn.cat**Assumpte:** Agraïment resposta**Capçaleres:** [Mostrar totes les capçaleres](#)

N'Isabel RIBAS i SEIX
Delegada de Salut Pública de l'Ajuntament de Barcelona

Respectada Delegada,

li agraeixo la seva resposta. Me n'alegro molt d'haver estat útil, perquè era l'única finalitat del meu escrit. Me n'alegro també d'haver conegut una persona amb les altes qualitats personals que resulten inherents del seu escrit.

Sobre la meva cololaboració, jo només sóc un "passavolant" per les felices circumstàncies de la meva paternitat, que d'aquí a uns mesos estaré preocupat per unes altres circumstàncies. No sóc doncs cap garantia de cololaboració més enllà del que ja es pot deduir del meu escrit. A més a més, jo sóc un simple lector, i sempre és millor anar a les fonts.

Així, per a aquesta cololaboració serien molt més adients persones com les ja esmentades

al meu escrit, Na Rosa JOVÉ (Lleida), En Carlos GONZALEZ (Gavà) o En Xavier URIARTE (Girona), aprofitant que els tenim tan a prop i són tan accessibles, tal com jo mateix he

pogut constatar en els tres casos. Vull afegir N'Anna Maria MORALES, que encara no té cap llibre però és una de les poques titulades en alletament per l'OMS que tenim, i de qui puc certificar personalment la seva extraordinària expertitud i coneixements pràctics. No és gens fàcil que coincideixin en l'espai i en el temps un ampli ventall de persones així. És trist no aprofitar-ho.

I si es posa a Internet veurà lo fàcil que és contactar amb associacions de lactància materna i de doules (Alba lactància, Doules Barcelona, etc., etc., etc., ...) que són les que tenen de debò la saviesa cololectiva de la bona criança dels nostres fills.

Malauradament en altres casos com el de Robert S. MENDELSON, el problema no és la distància sinó que ja deu ser ben mort. Però el seu llibre està aquí. I ja que ha anomenat el tema de les vacunes, em permeto suggerir-li -així com a tothom que hagi de tractar aquest tema- que el llegeixi detingudament i no només perquè sigui un plaer llegir-lo. Que llegeixin especialment l'apartat de les vacunes, perquè és un dels tabús

de l'actualitat. 25 anys després, amb tots els efectes que s'han anat constatant, les seves afirmacions són gairebé profètiques, perquè les evidències científiques són cada dia més aclaparadores, per molt que s'intentin amagar. Avui mateix, minuts després de rebre el seu correu, una jove mare, S., ens explicava plorant com hores després de la sèxtuple vacuna dels dos mesos, el seu fill E. va deixar de mamar (i acceptar qualsevol succedani), i l'endemà es va cobrir d'èczemes. Sortosament era un nadó alletat i per això

ja gaudia d'un cert nivell de maduració immunològica, perquè si hagués estat un nadó-"biberó" és més que probable que avui fóra mort com molts d'altres abans d'ell. Avui sembla que s'està refent i ha començat la relactació. Com aquest, hi ha mils de casos reals -moltíssims més dels que "teòricament" es beneficien de les vacunes- que

per simple ignorància o per manca de coratge no es diagnostiquen com efectes de morbiditat (i/o mortalitat) post-vacunals, pel que resulten invisibles als estudis epidemiològics.

El llibre de MENDELSONN ha estat reeditat i es pot tornar a trobar (Publicaciones GEA), com el de E. HENGSTENBERG (La liebre de marzo). No és el cas amb el de E. PIKLER, només disponible en alemany (Pflaum Verlag), si bé conec a persones que tenen fotocòpies de l'edició exhaurida en castellà (NARCEA), o hi ha els esmentats llibrets de J. FALK (Rosa Sensat).

Vostè és hereva, en part, del llegat d'En Felip SOLÉ i SABARÍS, Regidor de l'Ajuntament els anys de la transició, al meu entendre un higienista com cent anys abans ho van ser els MONLAU, GARCIA FARIA, CERDÀ o altres. Jo li dec una part dels meus coneixements. Per a mi tot això val mil vegades més que haver estat un dels redactors de l'Estatut de Sau de 1 979. Malauradament, les mateixes persones a les que ell havia ajudat en política van ser els que més tard van desfer la tasca d'En Felip a Barcelona i Catalunya, fent oblidar la seva memòria. En Felip també era honest, i a més a més va tenir el coratge d'enfrontar-se als molt interessos que des de sempre s'aprofiten insolidàriament

de la salut pública per a acabar erosionant-la. Tal com fa uns anys eren les tabacaleres o d'altres, avui ho són algunes indústries alimentàries i moltes indústries farmacèutiques.

Li reitero el meu agraïment i reconeixement,

Carles UDINA i COBO

[Elimina](#) | [Respondre](#) | [Respon a tots](#) | [Reenvia](#) | [Redirigir](#) | [Mostra seqüència](#) | [Llista negra](#) | [Llista blanca](#) | [Origen del missatge](#) | [Desa com](#) | [Imprimeix](#)

Marca com a: | Còpia

Tornar a sent-mail

El Gobierno obligará a los productos dietéticos a probar científicamente sus propiedades

Aprobados nuevos requisitos en preparados para **lactantes**. - De la Vega tercia en la 'guerra' de los cocineros

EUROPA PRESS - Madrid - 23/05/2008

El Gobierno aprobó hoy en el Consejo de Ministros una normativa que incluye mejoras en la seguridad de los preparados para lactantes mediante una actualización de los requisitos de su composición, así como un nuevo marco regulador para que los productos que complementan las dietas médicas bajas en calorías lo especifiquen en su etiquetado.

El Gobierno aprobó hoy en el Consejo de Ministros una normativa que incluye mejoras en la seguridad de los preparados para lactantes mediante una actualización de los requisitos de su composición, así como un nuevo marco regulador para que los productos que complementan las dietas médicas bajas en calorías lo especifiquen en su etiquetado.

Según destacó la vicepresidenta primera del Gobierno, María Teresa Fernández de la Vega, este último decreto "refuerza la información sobre los productos para dietas alimenticias y productos de adelgazamiento", ya que incorpora a la legislación española una norma europea de 2007 que a partir de ahora autoriza a incluir en el etiquetado "descripciones de las propiedades saludables de los productos usados para hacer régimen, siempre y cuando se basen en pruebas científicas y sean entendidas por el consumidor medio".

A partir de ahora, en sus etiquetas podrán decir que "disminuye la sensación de hambre" o "aumenta la sensación de saciedad" siempre que las empresas aporten pruebas

científicas que lo justifiquen. De este modo, las declaraciones que ahora se autorizan sólo se permitirán en el caso de que las empresas aporten evidencia científica que las justifique y su redacción sea "correctamente entendida por el consumidor medio". Asimismo, se mantiene la prohibición de anunciar el ritmo o la magnitud de la pérdida de peso para evitar conductas nutricionales inadecuadas.

Preparados para lactantes

Entre sus principales novedades, este real decreto fija nuevos requisitos de composición, las cantidades máximas o mínimas y el contenido en proteínas en los preparados para lactantes, siguiendo los más recientes conocimientos científicos sobre sus necesidades nutritivas. Además, para un control oficial eficaz de estos preparados, las empresas deben notificar su puesta en el mercado nacional a las autoridades competentes.

La norma establece igualmente las declaraciones nutricionales y de propiedades saludables (mensajes publicitarios) que pueden figurar en el etiquetado de los preparados para lactantes. **Las administraciones sanitarias velarán para que el material informativo y educativo sobre alimentación de lactantes y niños de corta edad, dirigido a embarazadas y madres, incluya información sobre las ventajas de la lactancia materna, dificultad de rectificar la decisión de no amamantar, el empleo adecuado de los preparados, etcétera.**

Envases alimentarios

El Gobierno ha aprobado también una actualización de la lista de sustancias permitidas para fabricar materiales y objetos plásticos destinados a entrar en contacto con los alimentos. De la Vega indicó que, en esta nueva lista, se especificarán "qué sustancias están permitidas y cuáles no en el empaquetado, la conservación y la distribución de los alimentos". El nuevo real decreto introduce novedades importantes, como procedimientos para valorar la posibilidad de transferencias o migraciones entre los envases y los alimentos así como normas específicas para mejorar la protección de los lactantes o la regulación por primera vez de las juntas de las tapas de los envases.

Portada > Societat imprimir enviar votar ← →

18/7/2008 11:52 H INVESTIGACIÓ CIENTÍFICA

Un estudi revela els beneficis de la relació de la mare amb el seu bebè durant la lactància

- El contacte entre tots dos estimula la secreció d'oxitocina, l'hormona de la confiança

EFE
 WASHINGTON

El contacte del lactant amb el pit de la seva mare desencadena reaccions al cervell de la dona, les quals porten a la secreció d'oxitocina, l'hormona de la confiança, segons ha revelat un estudi internacional publicat a la revista *Public Library of Sciences*.

Des de fa molt temps se sabia que l'oxitocina és l'hormona involucrada en la confiança i l'amor entre els éssers humans. També s'havia demostrat que a l'entrar en el flux sanguini activa les glàndules mamàries i enforteix el vincle entre el fill i la seva mare.

No obstant, perquè passés això, havia de produir-se una **pulsació** intensa de manera que l'hormona es propagués en el cervell. Els estudis no havien establert com es registrava aquest fenomen, ha assenyalat Jian Feng Feng, del Centre de Computació Científica i Ciències de la Computació en Warwick, Regne Unit. "Durant 30 anys hem sabut d'aquestes pulsacions perquè, durant el moment de la lactància, les neurones de l'oxitocina les disparen de forma **sincronitzada**. Però, fins ara, no coneixíem el mecanisme", ha agregat.

Comunicació neuronal

Segons els científics, la resposta més probable és que com a reacció a la succió del bebè les cèl·lules comencen a alliberar l'hormona a partir de les dendrites --prolongació ramificada d'una cèl·lula nerviosa-- així com dels extrems nerviosos.

Això va ser una cosa inesperada, perquè fins ara es creia que les dendrites eren part de la neurona que rep i no la que transmet **informació**. L'informe indica que la investigació ha determinat que les dendrites intensifiquen la **comunicació neuronal i coordinen** l'emissió intensa d'oxitocina.

Els científics han explicat que el fenomen és similar al dels insectes o els ocells, que realitzen una maniobra **col·lectiva i coordinada** sense que hi hagi un únic líder que la dirigeixi.

imprimir enviar votar ← →

PARTICIPACIÓ - Compartir - ¿Què són aquests serveis?	EINES Sigues el primer a conèixer aquesta notícia amb l'aplicació ÚLTIMA HORA Rep El PERIODICO al teu correu amb el Butlletí de titulars. Rep les alertes per sms al teu mòbil.
---	---

ENLACES PATROCINADOS

CANALS Barça Viatjar Immobiliari Fotografia Salut Informàtica Dona Playstation2 Cotxes d'ocasió Borsa	SERVEIS Amor / amistat El temps Vehicles d'ocasió Per al teu mòbil Loteries i apostes Classificats Compres	&NBSPBLOCS Blocs del Món 'Poder catracho' Muzungu Des del carrer Kanimambo Àfrika Terra guarani + Més blocs
---	---	--

ALTRES WEBS DEL GRUP ZETA

- El Periódico de El Periódico Ciudad de Alcoy Cuore You Primera Linea General Risk Red Aragón
 Cartoon Network

11.483,71€

¡HAZ CLIC AQUÍ!

FOTOGALERIA: CINC ANYS EN BLAUGRANA

Les imatges més significatives del lustre de Ronaldinho com a jugador del Barça.

BLOC DES dels BALKANS

Una mirada al Neretva

Al veure el pont de Mostar és difícil pensar en aquest lloc com a punt de distanciament fatal entre humans

CARIBE

PARA TODO EL VERANO

590 €

7 noches desde

RESERVA YA!!!

LA PREGUNTA

¿Teniu pensat anar de vacances a l'estranger?

Sí
 No

[veure'n més]

Vota i guanya un Audi A5

Portada	Societat	Les més llegides
---------	----------	------------------

- LA SANITAT PÚBLICA
Salut no jubilarà de forma forçosa els metges que tinguin 65 anys
11:08
El Govern completa el relleu dels generals de la cúpula militar
- Carod-Rovira defensa Montilla de l'atac de CiU pel seu català
- EL REPARTIMENT DELS RECURSOS PÚBLICS
Solbes condiona la millora del finançament a l'abast de la crisi
- Els catalans volen que el PSC tingui grup propi

Ver Más Ofertas Aquí

Zapatillas Active Wear Joggers.

Compra desde tu casa, sin esperas. PVP: 49,90 €

300.000 plazas a 35€

NOMÍNA en la cuenta NÓMINA de ING DIRECT

0€ COMISIONES

VISA GRATIS

Después 2% Principales RECIBOS

ING DIRECT

Un Gran Banco con más Fresh Banking

R.E.B.E. nº: 08/32744

LAVANGUARDIA.ES

18 de julio 2008

Ciudadanos

Ver Edición Impresa

[INICIO](#) [SERVICIOS](#) [EL LECTOR OPINA](#) [FOTOS](#) [VIDEOS](#) [BLOGS](#) [HEMEROTECA](#) [INMOBILIARIA](#) [EMPLEO](#) [MOTOR](#) [PROMOCIONES LV](#)
[Acceso Usuarios / Registro](#)
[Al minuto](#) [Internacional](#) [Política](#) **[Ciudadanos](#)** [Sucesos](#) [Gente](#) [Deportes](#) [Cultura](#) [Economía](#) [Internet y Tecno](#) [Motor](#) [A Fondo](#)
[Inicio](#) [Ciudadanos](#)[Ciudadanos](#)

La "hormona del amor", el secreto de la comunicación entre los lactantes y sus madres

3 votos | 49 comentarios

18/07/2008 | Actualizada a las 01:30h

Washington. (EFE).- El contacto del lactante con el pecho de su madre desencadena reacciones en el cerebro de la mujer, las cuales llevan a la secreción de oxitocina, la hormona de "la confianza", reveló un estudio internacional publicado en "Computational Biology", de la revista Public Library of Sciences.

PALABRAS CLAVE

[Reino Unido](#), [Washington](#)

Desde hace mucho tiempo se sabía que la oxitocina es la hormona involucrada en la confianza y el amor entre los seres humanos.

También se había demostrado que al entrar en el flujo sanguíneo activa las glándulas mamarias y fortalece el vínculo entre el hijo y su madre.

Sin embargo, para que ocurriera, debía producirse una **pulsación** intensa de modo que la hormona se propagara en el cerebro. Los estudios no habían establecido cómo se registraba ese fenómeno, señaló JianFeng Feng, del Centro de Computación Científica y Ciencias de la Computación en Warwick, Reino Unido.

"Durante 30 años hemos sabido de estas pulsaciones porque, durante el momento de la lactancia, las neuronas de la oxitocina las disparan de forma **sincronizada**. Pero, hasta ahora, no conocíamos el mecanismo", agregó.

Según los científicos, la respuesta más probable es que como reacción a la succión del bebé las células comienzan a liberar la hormona a partir de las dendritas -prolongación ramificada de una célula nerviosa-, así como de los extremos nerviosos.

Esto fue algo inesperado, porque hasta ahora se creía que las dendritas eran parte de la neurona que recibe y no la que transmite **información**.

El informe indica que la investigación determinó que las dendritas intensifican la **comunicación neuronal y coordinan** la emisión intensa de oxitocina.

Según los científicos, el fenómeno es similar al de los insectos o los pájaros, que realizan una maniobra **colectiva y coordinada** sin que haya un solo líder que la dirija.

49 COMENTARIOS

[Añadir comentario](#)

Últimos comentarios

[Ver todos los comentarios](#)

tampoco es grave no entender | 18/07/2008, 18:30 | |

Alucinada digamos que no entiendes nada y ya está. Déjalo ahí.

[Notificar comentario inapropiado](#)

Alucinada | 18/07/2008, 18:02 | |

Es dramático lo que se plantea de esas familias desestructuradas por los malos tratos, pero yo tampoco veo qué papel juega la oxitocina en sus peleas ni creo que el administrar esa hormona al padre y a sus familiares lo pueda reparar. Creo más en que somos incapaces de ceñirnos al tema cuando queremos dialogar y que acostumbramos a utilizar cualquier motivo para llevar a nuestros interlocutores al territorio de nuestros intereses.

[Notificar comentario inapropiado](#)

lali | 18/07/2008, 14:25 | |

si buscáis en google: alienación parental os saldrán varias páginas sobre este síndrome. Por mi parte ya está espero que sirva de ayuda Ana. Saludos.

Publicidad

cuenta NARANJA

5% T.A.E. durante los 5 primeros meses

- Teniéndolo siempre disponible
- Sin comisiones. Ninguna
- Para cualquier cantidad

[Abre tu cuenta aquí](#)

ING DIRECT

Un Gran Banco que hace Fresh Banking

Abrela aquí

901 02 03 04

www.ingdirect.es

EL LECTOR OPINA

ÚLTIMOS COMENTARIOS

[Añadir comentario](#)

tampoco es grave no entender | - 18/07/2008

Alucinada digamos que no entiendes nada y ya está. Déjalo ahí.

Alucinada | - 18/07/2008

Es dramático lo que se plantea de esas familias desestructuradas por los malos tratos, pero yo tampoco ...

lali | - 18/07/2008

si buscáis en google: alienación parental os saldrán varias páginas sobre este síndrome. Por mi parte ...

COMENTAN EN LA BLOGOSFERA DE ESTE ARTÍCULO

Aún no hay blogs enlazados a este artículo

[¿Quieres que tu blog aparezca aquí?](#)

Al minuto	+ Visto	+ Comentado	+ Votado	+ Buscado
-----------	---------	-------------	----------	-----------

- 20.02 "Hay más liquidez que nunca en el mundo, pero sus dueños tienen otros acentos"
- 19.57 Salma Hayek y Francois-Henri Pinault dicen adiós a sus planes de boda
- 19.51 Retenciones en distintos puntos de la AP-7 en dirección a las playas
- 19.44 Alonso: "El coche es difícil de conducir, lo ha sido todo el año"
- 19.39 El gobierno argentino deroga la polémica subida de impuestos agrícolas

[Ver más](#)

Publicidad

[Lactancia Materna](#)

Todo lo que una madre debe saber: Alimentación, consejos y beneficios

www.natalbenlactancia.com

[Familias Gay](#)

La firma gay de alquiler de úteros Agende su consulta gratis

www.growinggenerations.com

[MamiseTTa Ropa Lactancia](#)

Bonita cómoda y discreta, Sujetador Portabebés, Cojín de Lactancia

www.mamisetta.com